

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - SEPTEMBER/OKTOBER/NOVEMBER 2008

BELGIË - BELGIQUE	
P.B	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

WWW.HANDBAL.BE

BELGIË - ESTLAND

Zondag 2 november 2008 om 14u15

HOUTHALEN

Sportcentrum Lakerveld

Tickets: www.ticket4u.be

BELGIË - NOORWEGEN

Woensdag 26 november 2008 om 20u30 - Tolhuis Gent

Colofon

2e Jaargang nr.8
SEPTEMBER 2008
vhw@handbal.be

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
Boomgaardstraat 22/32
2600 Berchem

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Fien Dessauvage
Diederik Stollman

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Marcel Coppens
Cois Van Aelst
Diederik Stollman
Gert Morlion
Patrick Creemers

Coverfoto

BeNeLiga
Hasselt - Volendam
Felix Janssen legt aan.
Houbrechts en Bielen
proberen af te stoppen.
Foto: Eddy Vannoppen
www.fotomakers.be

Editoriaal

De Noormannen komen ... op TV!

Er waait een nieuwe wind op de VRT. De sportredactie van onze openbare zender wil wat doen voor de zaalsporten in het algemeen en handbal in het bijzonder. Tot vorig seizoen kregen we geregeld een ruime samenvatting van een topper in Hands Up. Voortaan gaat de VRT ook live een volledige wedstrijd uitzenden. En dat is alweer een tijd geleden.

De wedstrijden zullen op woensdagavond of zaterdagavond te zien zijn op het digitaal kanaal van Canvas, Canvas+. Daags nadien volgt op Sporza nog een samenvatting. Na Time Out op de regionale zenders en Hands Up op Sporza is dit voor onze sport een zeer belangrijke evolutie inzake mediabelangstelling. Aan de Reyerslaan garandeert men immers minimum vijf live wedstrijden per seizoen, competitie of beker, en dat voor drie seizoenen.

Maar er is meer.

De EHF heeft de laatste jaren een sterk commercieel beleid gevoerd om handbal prominent op de Europese sportkaart te zetten. Onder meer de Champions League werd met een sterk product een vaste klant op vele buitenlandse zenders. Nu wil de EHF die trend ook doorzetten op landenniveau, met name naar de nationale ploegen toe. Concreet betekent dit niet alleen het EK maar ook de kwalificatiewedstrijden op tv. 'Dat was voor een kleine federatie als de onze toch even slikken,' aldus de secretaris-generaal van de VHV, David Van Dorpe, 'er moet immers op een vloer met enkel handbalbelijning worden gespeeld en elk land wordt verplicht zijn thuiswedstrijden live aan te bieden. Ook hierover hebben we ook hiervoor een akkoord bereikt met de VRT: Sporza of Canvas+ zal de kwalificatiewedstrijden van België live uitzenden, met dank aan de openbare omroep.'

David Van Dorpe is opgetogen met die verhoogde mediabelangstelling. 'Dankzij tv hebben we nu een aantal troeven in handen om onze sport te promoten. Gebrek aan media aandacht is momenteel geen excuus meer, we zullen vooral ons best moeten doen die zendtijd zo goed mogelijk in te vullen. We moeten deze kans benutten. Er is momenteel een positieve samenwerking tussen de eredivisieclubs. Hamvraag is echter of we die nieuwe dynamiek zullen kunnen aanwenden in ons voordeel, en zowel qua marketing als publieke belangstelling onze sport een boost zullen geven. Ook bij de nationale ploeg ligt een grote verantwoordelijkheid. Zal de VHV er met de nieuwe bondscoach in slagen een representatieve Nationale Ploeg op TV te brengen? De toezegging van David Polfliet om opnieuw voor België te spelen is in alle geval een teken aan de wand'

Dat België met de sterkste ploeg aan de nakende EK-kwalificatie begint zal nodig zijn. Iedere handbalfanaat heeft op de O.S. ongetwijfeld IJsland aan het werk gezien. Jawel, IJsland staat in dezelfde groep als België voor de kwalificatiewedstrijden. In Beijing ontbrak het de IJslanders enkel aan een bijl en helm met hoorns om opnieuw in de gedaante van hun roemrijke voorvaderen te kruipen. Een imposante troep die Vikings, met onwaarschijnlijk veel gestalte en power, zowel in aanval als verdediging. De Belgen zijn gewaarschuwd: de Noormannen komen...en ze hebben zilver bij!

Cois Van Aelst

Evy Machiels opnieuw speelster van het jaar

Roel Valkenborgh, “coming man” van het herenhandbal

Hoewel ze misschien het jaar voordien een nog sterker seizoen weggaf, was het in brouwerij Haacht voor weinigen een verrassing dat de trofee van ‘beste speelster van het jaar’ werd uitgereikt aan Visé-speelster Evy Machiels. Ook de uitverkiezing van het duo Riga-Thomassen (zie volgend nummer) als beste scheidsrechters van het afgelopen seizoen lag in de lijn van de verwachtingen. Maar dat het bij de mannen uiteindelijk Roel Valkenborgh zou worden die tot laureaat van het voorbije seizoen werd uitgeroepen door de deelnemers aan het jaarlijkse referendum was een veel grotere verrassing. Zelfs voor de winnaar. “Ik had zelf getipt op Kopljar of Lenders. De ene was toch dominant tijdens de play-offs en de andere hield Bocholt uitstekend overeind,” stamelde de verraste 19-jarige opbouwspeler van Neerpelt.

Topsportschool

Een bijzonder jonge laureaat dus, die in november pas twintig wordt en die al bijna tien jaar handbal speelt bij Neerpelt, hoewel hij eigenlijk in Overpelt woont. “Maar ik woon slechts op één kilometer van het Dommelhof, dus dan was dat de dichtst bij zijnde ploeg en daar heb ik nooit spijt van gehad. Ik voel me een echte Neerpeltenaar,” veroorzaakt Roel met deze verklaring wellicht een dorpsrel. Hij had het ook wel eens geprobeerd als basketter of als kayaker – nog een Neerpeltse specialiteit – maar al gauw had hij zijn hart verpand aan het handbal. “Na de eerste training was ik al verkocht. Een hele leuke groep, toch liever een ploegsport dan een individuele sport en ook heel wat kameraden die handbalden.” Alleen in zijn pupillenjaren testte hij ongeveer alle posities in de ploeg uit, maar al vrij vroeg werd duidelijk dat hij het best rendeerdde als

4

Roel Valkenborgh en Evy Machiels

opbouwer. “Tijdens de laatste drie jaar van het middelbaar volgde ik de topsportschool in Hasselt en daar heb ik heel veel bijgeleerd. We kregen er ook fitness en looptrainingen. We zaten daar in een heel goede lichte met enkele talenten uit Hasselt, Bocholt en Waasmunster. Maar ook in Neerpelt leerde ik nog wekelijks bij. Van Bart Lenders bijvoorbeeld, die nog onze trainer was bij de kadetten en die mij inzicht en ook wel enkele trucs bijbracht. Of van Dobrzynski, bij wie ik begon als bankzitter van de eerste ploeg, maar stilaan mocht meedoen gedurende vijf minuten. En natuurlijk van Gerrit Stavast, onze huidige trainer, die ons naar de Belgische titel bij de beloften leidde en die me kende van de invalers. Hij wist wat ik kon en hem ben ik bijzonder dankbaar dat ik de kans gekregen heb om dat ook te bewijzen in het eerste team. Mijn sterke punten? Mijn shot. Op het einde van het seizoen stond ik derde in de doelschuttersstand. En in onze poule van de play-offs eindigde ik zelfs als productiefste speler. Je moet natuurlijk de kansen krijgen om te shoten. Misschien was het wel mijn voordeel dat ze me nog niet zo goed kenden. Bevestigen tijdens het komende seizoen wordt wellicht de moeilijkste opdracht.”

Progressiemarge

Roel Valkenborgh is een nuchtere jongen genoeg om te beseffen dat hij nog heel wat

kan bijleren. “Zeker in één tegen één situaties moet het nog beter kunnen. Shot, spankracht, verdedigen, techniek, tactiek... Het kan allemaal nog beter.”

De nieuwe speler van het jaar combineert nog sport met studies. In volge de studies regent LO in Hasselt. Ik kan er genieten van een topsportstatuut en ze hebben begrip voor het feit dat je al eens weg moet met de nationale ploeg. Elke avond kom ik van Hasselt terug naar Neerpelt om te trainen en de volgende ochtend pak ik opnieuw de bus richting Hasselt. Een uurtje rijden toch. Ik beseff dat ik in het handbal misschien voor het moeilijkste jaar uit mijn carrière sta, want nu zullen ze me allicht vizeren. Ik moet leren om zo snel mogelijk een slechte wedstrijd te vergeten en zo rap mogelijk mijn niveau van vorig jaar halen. Liefst nog ietsje beter. Dat komt wel eens ik opnieuw het wedstrijdritme beet heb.”

Als jonge snaak tussen die ervaren spelers lopen, moet niet zo eenvoudig zijn als je ook nog opbouwer bent. “De eerste jaren durfde ik inderdaad weinig zeggen, maar nu doe ik geregeld mijn mond open als ik het anders wil of zie. Ze accepteren dat wel van mij, ze maken daar geen problemen rond. En ik tracht zelf nog zo veel mogelijk te leren van de oudere spelers.”

Wat zijn z'n ambities in het handbal? “Zo hoog mogelijk spelen en dat zal – gezien mijn studies – de eerstvolgende twee jaren allicht nog in Neerpelt zijn. Daarna zien we wel. Ooit wil ik wel in het buitenland spelen: Frankrijk of Duitsland, ik mik redelijk hoog, ja!”

Nationale ploeg

Eerder dit jaar maakte hij als laatstejaars junior nog de wedstrijden mee tegen Duitsland, IJsland en Noorwegen met de nationale junioren. “Qua techniek vond ik eigenlijk niet dat we onder lager, maar wel qua gestalte en fysieke kracht. Wij waren daar werkelijk de kleine Belgjes... Misschien trainen die ploegen ook meer samen en hadden ze een goede lichte, terwijl bij ons de samenstelling van de ploegen nogal eens varieerde. Vanaf nu wil ik dan ook graag meedoen met de nationale senioren. Gewoon ervaring opdoen, spelen met weer andere mensen, samen spelen met nog betere spelers. Op die manier kan je pas echt een beter niveau halen. Het wordt natuurlijk geen gemakkelijke poule met landen als IJsland, Noorwegen en Macedonië, waar

6

het handbal nog veel meer leeft dan bij ons." Wat wordt het dit seizoen met Neerpelt? "Vorig jaar eindigden we derde en dat vond iedereen goed tot vrij goed. Het was toen immers een overgangsjaar. Dit jaar willen we in de top-3 eindigen én een prijs pakken, want ik vind dat we gewoon een betere ploeg hebben, ondanks het feit dat Wouters gestopt is. We krijgen ook veel regionale derby's. Leuk. De mensen kennen mekaar beter, kortere verplaatsingen, misschien zijn het wel iets te veel ploegen uit dezelfde regio en moeten we b.v. qua sponsoring mettertijd toch meer gaan samenwerken. Het kan natuurlijk wel zijn dat de Limburgers mekaar in de komende competitie 'dood' zullen doen, want naast het terrein zijn we misschien goede vrienden, op het terrein vechten voor de zege tegen de streekgenoten. Leuke tijden voor de supporters." Het hele leven van Roel bestaat uit school lopen en handballen. Zestien tot twintig uur per week trainen, één of twee keer fitnessen, twee keer trainen met de nationale ploeg, al is dat om acht uur 's morgens. "Opkijken als speler doe ik dus naar Lenders en Dobrzynski, maar qua talent heb je toch ook wel een aantal jongens rondlopen die in het handbal sterk zijn: Jacobs, Van Wezemael, Kopljar, Pieter Claesen of Guy Peters, die ik een bijzonder sterke aanwinst vind voor Neerpelt. Ik zie de

titelstrijd dit seizoen gaan tussen Sasja en Hasselt, met mogelijk Tongeren of zelfs Lommel als outsider."

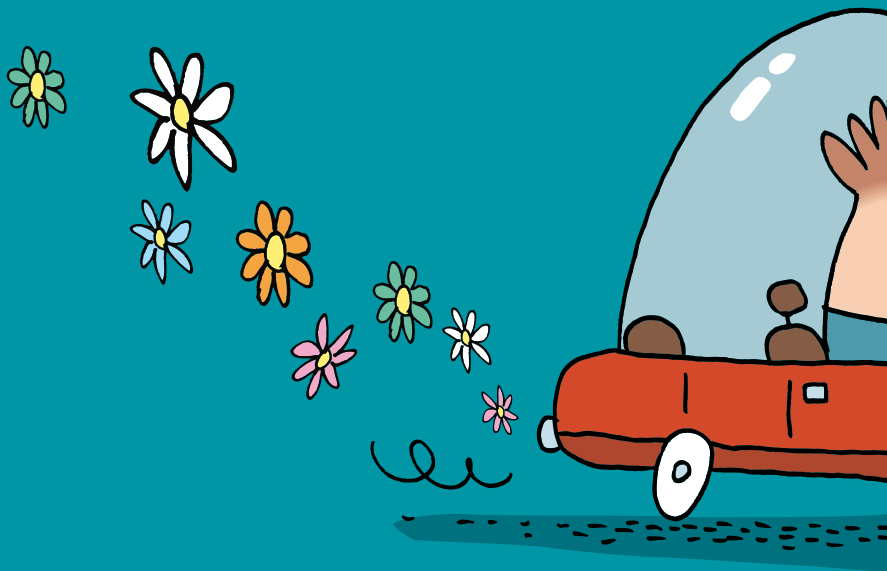
Heeft de speler van het jaar nog tijd voor iets anders of heeft hij bepaalde bijgelovige trekjes? "Voor de wedstrijd eet ik altijd biefstuk met spaghetti. Ik heb ook nog een sportieve vriendin waar ik tijd aan besteed. En verder ga ik wel eens met kameraden naar de film of ga ik zwemmen."

Wie zijn de beloften die hij dit jaar ziet doorbreken? "Bij ons zou dat wel eens Marek Mrowiec kunnen zijn, een linkshandige jongen van 16, 17 jaar. Ook bij Hasselt zie ik een vijftal talenten klaar staan. En bij Sasja wellicht Jeffrey Jacobs..."

Marcel Coppens

Sigurd Thomassen en Karl Riga

Eco-Package Auto Voordelen voor groene* wagens

U kiest voor een wagen die het milieu respecteert en waarvan de CO₂-uitstoot niet hoger ligt dan 120 gram per km?
Ethias biedt u een heel pakket voordelen, zowel wat de verzekering als het autokrediet betreft. Contacteer ons snel.

0800 25 777

www.ethias.be

ethias
VERZEKERING

Wij denken met u mee

* Het Eco-Package tarief is van toepassing op voertuigen waarvan de CO₂-uitstoot niet hoger ligt dan 120 gram per km. Lening op afbetaling, onderworpen aan de wet op het consumentenkrediet, onder voorbehoud van wijziging en aanvaarding van de aanvraag.

Kredietverstrekker: Ethias Bank n.v., Sterrenkundelaan 19, 1210 Brussel, RPR Brussel – BTW BE 0420.327.328. Ethias Gemeen Recht. Onderlinge verzekeringsvereniging toegelaten onder het nummer 0165 (KB van 4 en 13 juli 1979, BS van 14 juli 1979). Ondernemingsnummer / BTW BE 0402.370.054. Maatschappelijke zetel: rue des Croisiers 24, B-4000 Luik.

Vlaamse ereklassers starten zeer ambitieus

Naar jaarlijkse traditie stelden de Vlaamse clubs uit eredivisie zich gezamenlijk voor aan de pers. Plaats van gebeuren: de Brouwerij Haacht in Boortmeerbeek. Prominent aanwezig: de vijf Limburgse clubs. Aan derby's geen gebrek in het bronsgroen eikenhout. Als beloning voor de promotie naar 's lands topklasse stellen we Ticket 4U Lommel apart voor. In deze bijdrage enkel transfers en ambities van landskampioen KV Sasja, Initia Hasselt, Sporting Neerpelt, Atomix, United Tongeren en Achilles Bocholt.

Sasja

Sasja bouwde geduldig met eigen talent aan een team dat de laatste drie jaren zijn stempeel drukte op onze eredivisie. Met dat succes-team werden de Hobokenaars driemaal kampioen, wonnen ze de beker en veroverden ze de eerste Beneligitrofee. Soldaat van vele oorlogen David André stopte er intussen mee, en Sasja zag David L'Hoëst, Sten Dielen en doelman Van Vaerenbergh vertrekken. De meest opmerkelijke, zeg maar meest verrassende transfer was de trainerswissel Alex Jacobs-Jo Delpire. Een "machtsovername" die vroeger kwam dan voorzien...

'Inderdaad, eigenlijk was het gepland dat ik dit seizoen nog in de schaduw van Alex Jacobs zou assisteren, maar uiteindelijk hebben we in consensus beslist dat hij de junioren van mij overneemt. Het is een enorme aanpassing. Ik heb twee jaar de junioren getraind, met succes, maar dit is compleet anders. Nu voelde ik tijdens de voorbereidingsperiode al veel meer druk. Maar al bij al ben ik tevreden,' aldus Jo Delpire, die meent dat de ploeg met haar drie aanwinsten -Stijn Sterck, Thomas Nolf en Wouter Sas- versterkt is. 'Het zijn jonge spelers, maar ze hebben nog een enorme progressiemarge. David L'Hoëst was een talentrijke speler, maar hij heeft zich nooit kunnen aanpassen aan de spelstijl van Sasja. Zijn vervanging was dus verantwoord. Intussen mag ik na de voorbereiding stellen dat Thomas Nolf, die toch uit eerste nationaal komt, zich wél al in het team heeft geïntegreerd. Hetzelfde geldt voor Sas en Sterck, ook zij liggen enorm goed in de groep. Dat is alvast positief, ik verwacht dus enorm veel van het nieuwe team. Onze ambitie? De titel verdedigen hé. En op de dubbel mikken. De druk wordt natuurlijk elk seizoen groter, dat is evident. Maar ik ken dat soort druk van bij Hasselt, toen we zeven keer op rij kampioen

werden. Ik ben altijd erg ambitieus geweest als speler, dat wil ik nu ook als trainer. En dat betekent niet alleen de dubbel, maar ook onze titel verdedigen in de Beneliga. En ooit wil ik doordringen tot de groepsfase van de Champions League. Je moet de lat altijd hoger durven leggen, anders raak je verstrikt in routine. Ik ben heel ambitieus, inderdaad...

Ik verwacht de meeste tegenstand van Tongeren. Met Polfliet in doel en met die Macedoniër is de ploeg zeker versterkt. Hasselt moet je zeker niet onderschatten, maar het vertrek van Polfliet vind ik een aderlating. En voor de titel heb ik slechts één favoriet: Sasja.'

Initia Hasselt

Luc Boiten staat als trainer bekend als iemand van weinig woorden, maar wel met een duidelijke visie op het spelletje. Hij haalde weliswaar Buzaud, L'Hoëst, Hoegaerts en Jaspers Adams (de jongere broer van Roel) naar Hasselt, maar liet doelman David Polfliet vertrekken naar de concurrentie. Een opwelling van sportief masochisme?

'Inderdaad, Pollie is weg, maar Buzaud heeft toch ook een indrukwekkend palmares? Bovendien is het de bedoeling Jef Lettens meer kansen te geven. In die optiek is er voor Patrick Buzaud een belangrijke rol weggelegd. Hij moet steun geven aan onze jonge doelman. We waren niet op zoek naar een nieuwe Pollie, wel naar een keeper met ervaring en niveau die een stuk opleiding van Jef Lettens kan garanderen.

Of we beter uit die transferperiode komen zullen we zien hé. Op uitzondering van Buzaud is het team alleszins nog meer verjongd. En je weet best dat Hasselt al langer de kaart van de jeugd trekt. Het grote vraagteken zit wellicht in die jonge kern. Het is een groep die er wil voor gaan, die de hoge snelheid aankan, en als het klikt denk ik dat we als team door een muur kunnen lopen. We missen

misschien een stukje maturiteit, maar dat hopen we op te vangen met David L'Hoëst. Hij krijgt een voor hem nieuwe rol toebedeeld. Hij kan de patron worden op het veld, maar in die rol moet hij nog groeien. Toch heb ik het gevoel dat hij die rol aankan. Misschien in combinatie met Graf en Claesen, dat moet nog blijken.

Ambitie? Wij gaan absoluut voor een prijs, titel of beker. Maar het wordt er zeker niet makkelijker op. Haast iedere ploeg is versterkt. Er wordt gezegd dat Sasja het moeilijker zal krijgen, maar geloof me: Sasja zal er staan als het om de knikkers gaat en blijft een titelkandidaat. Maar vooral Tongeren heeft zich aardig versterkt. Ik heb precies de indruk dat Atomix wat minder sterk uit dat transferverhaal is gekomen. Ik denk zeker dat de competitie aan spankracht heeft gewonnen. Kijk, als ik moet kiezen tussen constant aan de top heersen of in een competitie spelen op het scherp van de snee, dan kies ik voor het tweede. Daar word je alleen maar beter van. De Limburgse derby's, da's een verhaal apart hé. Nee, geen echt goede zaak hoor. Ik zie veel liever een geografische spreiding in eredivisie, met ploegen uit beide Vlaanderen. Mijn pronostiek: ik tip op Tongeren, maar Hasselt wil zeker meespelen. Ik ga er voor ...'

Sporting Neerpelt

In Neerpelt is de druk om te winnen altijd groot geweest. Vooral vanwege de trouwe, maar fanatieke supporters. De laatste jaren moesten de Noord-Limburgers echter tevreden zijn met ereplaatsen. Intussen bouwt Sporting verder aan een topteam. Was in die optiek het vertrek van Steven Lichtevelde wel

een goeie zet?

‘De transfer van Lichtevelde is eigenlijk mee georganiseerd door onszelf,’ weet teammanager Diederik Stollman, ‘we waren immers op zoek naar een alternatief voor zijn positie. Dus het initiatief om hem richting Topteam Limburg te sturen kwam eerder van ons. Kijk, we wilden ons gewoon versterken op een aantal zwakkere posities. Een betere pivot, een betere linkshandige opbouw en een extra opbouwspeler om meer wisselmogelijkheden te hebben. En die verbeteringen hebben we gevonden in Guy Peters, de Hongaar Somogyi en de Nederlander Tom Wismans. Die Hongaar hebben we getest in mei en goed bevonden. Hij komt in de plaats van Lichtevelde als rechteropbouw. Niet meteen een grote speler, wel explosief, technisch sterk en krachtig. Hij kan veel meer variatie in zijn spel brengen dan Lichtevelde, die redelijk stereotiep was, en is ook individueel sterker. Nu is het zaak hem te integreren en dat vraagt tijd en geduld. De eerste competitiewedstrijden vrees ik dat we er als team nog niet zullen staan. Maar samengevat zijn we zeker versterkt tegenover vorig seizoen.’

10

Balasz Somyogi

En dat is goed nieuws voor het Pelter supporterslegioen dat ongetwijfeld hoge verwachtingen stelt in hun versterkte ploeg en hoopt op spektakel in Dommelhof.

Diederik Stollman: ‘Tùurlijk willen we attractief handbal brengen, dat zijn we onszelf verplicht. Maar druk om een hoofdprijs te winnen is er niet. Wél om een stapje hoger te zetten. Kijk, een ploeg kan je niet kopen. Aan een ploeg moet je bouwen en dat duurt twee à drie jaar. We hebben dat ervaren in 2004,

toen we de laatste keer kampioen werden. We beginnen nu aan het tweede seizoen na een verregaande wissel van spelers. Vorig jaar zijn een viertal sterkhouders vertrokken en die jongens vervangen was niet eenvoudig. Toch eindigden we nog derde en daar zijn we best tevreden mee. Dit jaar zouden we een stapje hoger willen zetten, ook al is de concurrentie nog verscherpt. En dat betekent sowieso bekerfinale, of titelfinale, want in de halve finales stonden we al. Daarna is het afwachten of er een hoofdprijs in zit. We mikken ook op de Beneliga. Niet alleen omwille van een aantal supplementaire topwedstrijden, we hopen dit keer ook de lucratieve Final Four te bereiken. In die optiek hebben we in dat nieuwe team geïnvesteerd.

Al bij al denk ik dat Sasja er nog wat bovenuit steekt, misschien minder uitgesproken dan vorig seizoen. En wat Limburg betreft wachten ons heel wat leuke, spannende derby's met telkens een vol huis, ambiance en spanning. Voor ons een goede zaak, maar voor de eredivisie in het algemeen is het dat niet. Ik denk dat de subtop nog breder wordt, dat het een bitsige strijd zal worden voor de play-offs. Mijn nummer één voor de titel? Sasja..., en wij hopelijk finalist.’

Atomix

Atomix bereikte vorig seizoen niet enkel de play-offs, maar veroverde ook nog een ticket voor de prestigieuze Beneliga. Wellicht een aanzet om nog hoger te mikken en daarvoor trok de Haachtse club een nieuwe trainer aan: de Nederlander Harold Nusser. Een redelijk onbekende nieuwe eend in de trainersbij?

‘Ach, toch niet helemaal hoor. Toen ik bij Hasselt speelde heb ik na het vertrek van Frans Willemsens de ploeg gecoacht. Bovendien ken ik Verhoeven, Smeijers en Ombelets ook nog uit die periode en die heb ik vandaag bij Atomix in het team. Dus onbekend zeker niet. Natuurlijk moet ik de echte Belgische competitie opnieuw leren kennen. In de voorbereiding hebben we meestal tegen Franse en Belgische ploegen uit lagere reeksen gespeeld. Enkel Lommel zijn we in een oefenwedstrijd tegengekomen. Dus veel zicht op jullie eredivisie heb ik nog niet. Maar ik heb de Belgische competitie altijd als zeer prettig ervaren, die twee jaar dat ik bij Hasselt zat. Ik heb er meer van genoten dan in Nederland. Die voor ons soms onbegrijpelijke spanningen tussen

Vlaamse, Waalse en Duitstalige clubs, dat zorgt toch voor een speciale sfeer. Dat heeft zijn charme, dat zorgt af en toe voor een ander beeld van de competitie...

Sten Dielen en Roel van Varenbergh

Atomix is een ambitieuze club en dat past helemaal in de visie van de nieuwe trainer.

Harold Nusser: 'Ik ben als speler altijd erg ambitieus geweest, altijd voor het hoogst mogelijke gegaan, en dat wil ik als trainer zo houden. Maar je moet ook kijken naar de mogelijkheden van je team: welk potentieel heb ik bij elkaar? Hoe sterk is de concurrentie voor wat wij ons tot doel hebben gesteld? Daar moet je naar werken. Op termijn is het voor Atomix zeker mogelijk voor een prijs te spelen. Alleen hebben we er vandaag de ploeg nog niet voor. Ik wil alvast het eerste gedeelte van de competitie afwachten om de ambities richting te geven. Onze kern is nagenoeg dezelfde als vorig jaar, en dan moet je je grenzen kennen. Onze vaste kern is met dertien spelers vrij beperkt. Er ontbreekt zeker nog één belangrijke sleutelspeler in de ploeg en of die er alsnog komt is twijfelachtig. De club heeft een beperkt budget en vermits de markt in België bijzonder klein is moet je al gauw je zinnen op het buitenland zetten. Versterking kan nog, maar de kans is erg klein.'

United Tongeren

'Dat zal me geen twee keer overkomen', moet Luc Tack hebben gedacht. Zijn club won weliswaar de beker, maar liet het afweten in de play-offs. Met als desastreus gevolg géén plaats in de Beneliga. En dat kwam zowel bij de voorzitter als bij trainer Jos Schouterden hard aan. Werd daarom behoorlijk geïnvesteerd in nieuw spelersmateriaal?

Jos Schouterden: 'Dat mag je wel zeggen. We

hebben vooral de leemtes van vorig jaar proberen op te vullen. Enkel de komst van een pivot heeft op zich laten wachten. Eind augustus hadden we die nog niet. En Jelle Tack heeft helaas een serieuze blessure opgelopen in de voorbereiding en is een tijdje out. We hebben ook een Macedoniër, Vladimir Tarevski, een opbouwspeler. Niet meteen een imposante figuur, eerder iemand met snelheid van uitvoering, beweeglijkheid en techniek. En daar heb ik bewust voor gekozen, dat past volkomen in ons spelconcept. Verder Zef Hamers, weliswaar nog steeds niet de oude na een knieblessure, maar ik zie hem groeien in het team. In de breedte is Frank Guccio een aanwinst, net zoals de Nederlander Stijnen. Maar die is voorlopig voor zijn job naar het buitenland. Dat is zeker iemand voor de tweede helft van het seizoen. In doel hebben we gewoon een kwaliteitswissel gerealiseerd, Polffiet voor Buzaud. En misschien wel de beste transfer is het feit dat Joris Tack bij Tongeren blijft, want eind juli was dat nog lang niet zeker. Kijk, het is een jonge ploeg, gemiddeld 25, dus er zit nog progressiemarge in. En dat is wat voorzitter Luc Tack absoluut hoopt: deze groep enkele jaren consolideren, en mits verhoogde

11

Vladimir Tasevski

trainingsarbeid aan de top blijven.'

Jos Schouterden moffelt zijn ambities nooit weg. Ook niet dit seizoen...

'Wij gaan zonder meer voor een hoofdprijs. Ook in de Beneliga. Want het doet natuurlijk pijn dat we daar dit seizoen niet kunnen aan deelnemen. Zeker omdat Luc Tack één van de peetvaders is van het project. Dus het is een optie om er opnieuw bij te zijn.

De topvrijf zal niet veel veranderen, met Sasja,

Hasselt, Neerpelt, Tongeren, en als vijfde team durf ik gokken op Eynatten. Want die hebben een solide ploeg hoor. Daarachter Bocholt, Atomix, Visé en Lommel, want daar werd behoorlijk geïnvesteerd. Dus voor de play-offs wordt het drummen voor die zesde plek. En in Noord-Limburg krijg je een competitie in de competitie. Die ploegen gaan het elkaar knap lastig maken. Aan Limburgse derby's geen gebrek, maar je kent mijn visie hé. Ik zit 32 jaar in het handbal en nooit eerder is het zó moeilijk geweest een ploeg samen te stellen. Had er over de grens iets sneller duidelijkheid geweest omtrent het Topteam Limburg, dan hadden vele ploegen uit onze regio (lees: Limburgse clubs) problemen gehad een volwaardig team te vormen. Dit blijft echt niet duren... Wie kampioen wordt? Ach, ik zet mijn jongens graag onder druk, het is mijn absolute wens voor die titel te gaan. Tongeren dus...'

Achilles Bocholt

Vorig seizoen dé revelatie als promovendus. Trainer Gabri Rietbroek is voldoende vakman om te beseffen dat Bocholt uitgerekend daarom een moeilijk seizoen wacht.

'We zijn bezig met een groeiproces en daarin moet je proberen ieder jaar een stapje hoger te zetten. Ach ja, vorig jaar waren wij zeg maar de grote verrassing. Maar dat is voorbij,

elke ploeg is nu wel gewaarschuwd voor Bocholt. Het wordt dan ook een bijzonder zwaar seizoen voor ons. Eén, om onze ambities waar te maken, en twee, om te bevestigen wat we vorig seizoen hebben gerealiseerd. Het is juist dat onze groep omzeggens ongewijzigd is gebleven. Enkel twee spelers kwamen bij. Zoals zowat heel België zijn ook wij op zoek geweest naar die linkshandige opbouwer. Niet gevonden, dus moeten wij het op een andere manier oplossen. Douven en Van der Straeten zijn nog in revalidatie na een knieoperatie. We hebben ons enkel in de breedte versterkt met een linkerhoek en een pivot. Voor de rest moet dezelfde groep van vorig jaar zich maar bevestigen. In die groep zit immers nog veel groei, die jongens zijn nog lang niet top. Ik herhaal, vorig seizoen hebben we echt kunnen stunts, vele wedstrijden nipt gewonnen. Nu wordt het ongetwijfeld een zeer evenwichtige competitie, met meer spankracht, en mijns inziens met Sasja als outstanding favourite. Voor de rest kan iedereen van iedereen winnen. Je kunt me dunk net zo goed in de play-offs als in de barrage verzeilen. Ik denk dat het een interessante competitie wordt. En die Limburgse derby's... leuk hé. Voor ons toch. Maar voor het Belgische handbal zou het beter gespreid zijn. Ook wij hebben ervaren dat in Limburg iedereen in dezelfde vijver vist.

Cois Van Aelst

12

WIN FOR LIFE

SPONSORT

HET BELGISCH HANDBAL

Ticket4U Lommel een heel speciale nieuwkomer

Voorzitter Johan Maesen: “Spelen voor play-offs en wie weet op termijn: fusie met Neerpelt”

“Onze club werd zeven jaar geleden gesticht en nu reeds spelen we in de hoogste afdeling. En dat met amper twee keer training per week. Het is dus in het handbal niet zo moeilijk om aan de Belgische top te geraken,” concludeert Johan Maesen, de voorzitter van Ticket4U Lommel. Zijn club wordt op vele gebieden een heel speciale nieuwkomer, die wel eens mee voor een grondige herschikking van het handballandschap in onze contreien kan zorgen. Een boeiende gesprek met een boeiende voorzitter.

Waarvoor staat Ticket4U?

Maesen: “Dat is een teleticketingbedrijf, dat tickets voor feesten, concerten of evenementen verkoopt. Kijk maar eens op hun webstek...”

14 **Waarom kiest zo’n bedrijf voor het handbal en dan in het bijzonder voor Lommel?**

“Zij wil via de sport een zekere naambekendheid verwerven en als jong bedrijf kunnen ze budgettair goed in het handbal mee. Zij opteren ook voor die grotere naambekendheid in onze regio en daarvoor is het hand-

bal met vijf Limburgse ploegen in de hoogste mannenreeks economisch gezien interessant voor hen. Zij sloten met ons een lange termijncontract, dat echter elk jaar kan herzien worden.”

Welke inbreng hebben ze rechtstreeks binnen de club?

“Ze bieden ons logistieke steun door het VIP-gebeuren te organiseren, ze leveren de ‘cheer-girls’ en ze helpen bij de algemene organisatie van de club. Samen met het bestuur willen ze een structuur helpen uitzetten.”

En welke rol is er binnen de club weggelegd voor voorzitter Johan Maesen?

“Vooral een financiële en een organisatorische functie. Ik zoek sponsors voor onze club, maar daarnaast hou ik me ook bezig met het sportieve en de dagelijkse werking van de club. In principe hou ik me niet bezig met wie waar op het terrein moet spelen, want ik hou ook van een werking op een gezonde basis. Samen met Ticket4U wil ik een stevige structuur opbouwen.”

Kan je iets meer kwijt over je zelf? Wat doe je b.v. professioneel?

“Ik heb een diploma van Master in professio-

Doelman Daniel Paruta, trainer Szymon Dobrzynski en voorzitter Johan Maesen

neel sportmanagement. Ik ken de noden van een sportclub, maar ik ken ook mensen van het BOIC of sportopleidingsinstituten zoals in Hasselt, Antwerpen of Turnhout. Ik ben dan ook begaan met de rol van de sport in deze maatschappij, het gaat me niet louter om het financieel-economische. Sport is immers belangrijk in deze maatschappij. Ik werk beroepshalve bij Sporta, waar ik zorg voor de organisatie van nieuwe (sport)vakanties.”

Is het juist dat het bedrijf van jouw ouders de club mee sponsort?

“Mijn ouders hebben inderdaad een grote zaak, nl. JEZET Seating. Stoelen, zetels... Wij zijn de Europese marktleider van telescopische tribunes en wij opereren werkelijk wereldwijd. Door dat bedrijf heb ikzelf ook heel veel contacten kunnen leggen en het is juist dat enkele spelers via die weg aan een job geraakten.”

Jullie starten dan ook met meer dan gewone ambities?

“Gewoonlijk zegt een nieuwkomer dat hij al blij zal zijn dat hij in de hoogste afdeling kan blijven. Dat is natuurlijk zo. Maar ik durf de lat hoger leggen en zeggen dat Ticket4U Lom-

mel een plaats in de play-offs – bij de beste zes dus – ziet zitten als ambitie.”

Topteam Noord Limburg Willen jullie de vaandeldrager van het handbal worden in deze streek van Limburg?

“Wij willen allerminst een ééndagsvlieg zijn. Wij willen met een gezonde visie, met een missie iets doen in het handbal. Sterker nog. Ik zou blij zijn en het een hele eer vinden, mochten we ooit fusioneren met Neerpelt, de grootste club van het land. Ja, er zijn al gesprekken geweest. Maar ik sluit zeker geen open gesprekken uit met andere Noord-Limburgse clubs. We wissen nu al veel in dezelfde vijver. We moeten mekaar niet ‘dood’ doen.”

Je ziet het groots...

“Als wij het handbal iets meer populair willen maken, dan moeten sommigen opofferingen doen en anderen nog harder werken. Ik geef mezelf twee, drie jaar om te proberen of we met een soortgelijk project verder willen gaan. Waarom eens niet proberen om met een ploeg Europees verder door te stoten.”

Heeft Lommel daar zelf wel genoeg stevige onderbouw voor?

“Daar moeten wij dus inderdaad nog hard aan werken, want op zeven jaar tijd bezit je natuurlijk nog niet de ideale structuur. Het bestuur mag nog uitgebreid worden, hoewel er organisatorisch niet zo heel veel verschil is tussen provinciale en eerste nationale, maar ere-afdeling is natuurlijk iets anders. Wij zijn tot hier geraakt met een relatief klein budget en spelers die nauwelijks vergoed werden.”

Resultaatsverbintenissen

Maar nu ga je werken met profspelers?

“Niet helemaal. We trokken enkele spelers aan die vijftien jaar hebben meegedraaid in Europese topcompetities. Die kregen bij ons een arbeidscontract, die werken voltijds en ze krijgen een onkostenvergoeding. Die hebben niet één stap, maar tien stappen terug gezet. Ze brengen wel een pak ervaring mee uit de Duitse, Franse of Spaanse competitie.”

Guccio legt aan, Pistolesi wacht af.

Wat kan dan de motivatie zijn van zulke spelers om naar België te komen?

“Op hun leeftijd denken ze eraan om zich te settelen en dan is het leven in België nog zo slecht niet. En zeker in ons gedeelte van Limburg vind je nog rust en je kan er nagevoel alle tv-zenders uit heel Europa volgen. Een niet te versmaden luxe. Maar ze komen natuurlijk naar hier om hun ervaring door te geven aan onze jongere spelers.”

Geen schrik dat je spelers aantrok die al ‘fin de carrière’ zijn of misschien zelfs nog een stukje verder?

“Dat zal dan moeten blijken. Maar zij kregen alleszins ook een contract dat gelinkt wordt aan hun prestaties.”

Een speler-trainer in ere-afdeling, kan dat?

“Het is niet verboden en Simon Dobrzynski deed dat uitstekend als trainer in zijn eerste seizoen: wij promoveerden. Maar hij heeft zo veel ervaring in het spelen in hoogste afdeling, dat hij voor rust op het terrein kan zorgen en een beetje structuur brengen in de ploeg. Hij doet sommige trainingen mee, weer andere geeft hij de instructies. Samen met zijn assistent klikt dat tot hertoe uitstekend.”

Het ergste scenario: jullie zakken toch. Wat dan? Lommel opgedoekt?

“Nee. Ook dan blijft de club bestaan. In welke afdeling dat dan zal zijn, weet ik nog niet, maar ik hou daar eigenlijk geen rekening mee. Wij zijn nog een relatief jonge club, die nog niet over een cadettenploeg beschikt, maar daaronder wel is uitgebouwd. Dat kan ook nog beter, maar ik kleef geen datum op het verschijnen van talenten uit de eigen jeugd.”

De jeugd moet de beste trainers krijgen, zegt men wel eens...

“Misschien niet de beste, maar wel degelijk geschoolde trainers, want ik vind de kwaliteit van de opvoeding zeker zo belangrijk als het aanleren van handbaltechnieken.”

Marcel Coppens

Een aanrader:

www.hcalommel.be

UNITED TELECOM

een voor handbal

Mobiele Telefonie

- Bel de hele dag door aan **éénzelfde daltarief**.
- Behoud **gratis** uw bestaand gsm-nummer.
- U blijft **bereikbaar**, ook tijdens de activeringsperiode.
- eenvoudig en **transparant tarief**

Vaste Telefonie

- Er zijn **geen aansluitingskosten**.
- U **behoudt** uw bestaande nummer(s).
- U moet geen bijkomende nummers/codes vormen.
- De overeenkomst is ten allen tijde opzegbaar zonder extra kosten.
- **Bespaar** nationaal tot 35%, naar gsm tot 47%, internationaal tot 79%.

- **Vaste lijn + ADSL**
- **Zonder** Belgacom-factuur
- **Eén vast bedrag** per maand
- **Onbeperkte** downloadcapaciteit *

ADSL MAX

- ADSL tot 4Mbps
- **24,90 €**
- Download: + 0,99 €/GB

* aanbod geldig tot 01/06/2007

Meer info? Tel: 016/44 92 31

V.u.: United Telecom, De Vunt 9, 3220 Holsbeek - Niet op de openbare weg gooien a.u.b.

WWW.UNITED-TELECOM.BE

Maar niet met Jos Verelst!

Jos Verelst staat al 35 jaar met beide voeten in de handbalwereld. Eerst als speler, later als trainer, vandaag als scheidsrechter en als club-leider. Als je met hem een afspraak maakt in een van zijn supermarkten ademt zelfs zijn kantoor handbal uit: overal vind je ballen, sport-tassen en andere attributen die refereren naar zijn dagdagelijkse hobby. Of is het zijn werk? Want bij de Antwerpse damesclub DHW speelt hij een rol van betekenis.

‘In 1974 lokte Dirk Jaspers me als jonge speler naar Uilenspiegel,’ begint Jos Verelst over zijn handbalcarrière. ‘Ik kwam eigenlijk uit de scouts, heb die twee nog enkele jaren gecombineerd tot ik in 1977 naar de eerste ploeg mocht. Ik heb omzeggens altijd in de toenmalige tweede nationale reeks gespeeld, op uitzondering van één seizoen in de topklasse. Maar dat was kaartje retour. Als speler was ik ook al trainer van de miniemenploeg en toen Loes Neyrinck stopte als coach van de dames ben ik haar opgevolgd. Bij die miniemen speelden immers heel veel meisjes, en dat was het embryo van de nieuwe generatie Uilenspiegeldames. Ik ben vijf jaar coach van de vrou-

18

Jos en Maarten Verhelst.

wen gebleven, maar was intussen ook gestart met arbitrage, toen net 30 jaar. Bovendien werd ik gevraagd om samen met Jean-Louis Lijnen de selectie post-aspiranten Antwerpen-Limburg te trainen. Nadien volgden ook de kadetten, scholieren, junioren, een periode van in totaal ruim 12 jaar. Ik ben inderdaad

lang trainer geweest, maar ik heb toch ook tot mijn 34 actief gespeeld hoor. De laatste jaren bij de uitbollers, de oud-gedienden van “den Uil”, met jongens als de huidige voorzitter Rudy Sas. Maar intussen was ik 38 geworden en nationaal scheidsrechter, en kreeg ik het te druk.’

Ook zoon Maarten en dochters Katleen en Karen stapten in de arbitrage. ‘Nee, niet uit familietraditie,’ lacht Jos Verelst, ‘ze wilden als tiener absoluut een centje bijverdienen. En voor mij was het belangrijk dat ze de reglementen goed beheersten. Maarten heeft al gauw afgehaakt, maar mijn dochters zijn actief scheidsrechter gebleven...

Of onze arbitrage op goede weg is? Ik twijfel er geen moment aan. Onze absolute top is klein maar kwalitatief sterk. Maar ik ben ervan overtuigd dat we over ernstige, objectieve scheidsrechters beschikken, met een goede spelregelkennis. Helaas is het even moeilijk om arbiters te recruteren als spelers. Er zijn te weinig scheidsrechters die zelf ooit op niveau gespeeld hebben. En dat is absoluut nodig...’

Clubmanagement

Scheidsrechter dus, maar ook -en bovenal-clubleider van fusieclub DHW. Hoe zwaar is het management van een specifieke damesclub?

Jos Verelst: ‘Kijk, ik ben eigenlijk altijd erg begaan geweest met het dameshandbal. Een vijftal jaar geleden zat Uilenspiegel kwalitatief erg krap qua speelsters, en bij de dames van Sasja was het net zo. We zijn dan met beide besturen samen gaan zitten en onder impuls van Eric Dubois tot een consensus gekomen voor een verregaande samenwerking. Zo kreeg de fusieclub DHW gestalte. Het was toen een noodzaak, dat klopt, maar intussen is het ook een succes geworden. Bij Sasja was het afscheid van een generatie speelsters nakend, Uilenspiegel kampte met een schrijnend tekort aan speelsters. Die fusie was een juiste, maar tevens een geslaagde oplossing. Na een jaar werden we al kampioen, intussen zijn we een vaste waarde bovenin. Of het nu écht een verrijking is voor het dameshandbal, daar kun je over discussiëren. Van vier ploegen naar twee kun je bezwaarlijk een verrijking noemen.

Maar anderzijds is het weinig waarschijnlijk dat die vier teams hadden kunnen blijven bestaan. Ik herhaal, die fusie was de enige juiste keuze. We zijn kunnen uitgroeien tot een topclub bij de vrouwen dankzij de steun van het Topsportfonds van de Stad Antwerpen en enkele sponsors. Want louter met eigen budget is het niet meer haalbaar, geloof me...'

Jeugdcoördinator

'Het is inderdaad niet makkelijk om een damesclub overeind te houden. Grootste probleem is de speelsters zelf. Die zijn nogal gehecht aan hun kerktoren, snap je? Meisjes zijn doorgaans erg honkvast. Recruteren in de regio Antwerpen is erg beperkt. Speelsters van Kortrijk, Gent, Leuven, Hasselt aantrekken lukt niet of nauwelijks. Dat is te ver. Talent uit Limburg gaat eerder naar Visé om aan de top te spelen, dat is veel dichterbij. DHW zou zich bovendien blauw betalen aan reiskosten. Dat geld kunnen we beter investeren in opleiding dan in benzine. Jeugdwerking dus. Daar ben ik overigens persoonlijk verantwoordelijk voor bij DHW. Niet makkelijk hoor. Er is immers gewoon geen basis, er moet altijd vertrokken worden vanuit initiatie op school. Handbal heeft totaal geen traditie in ons land. Noch van huize uit, noch vanuit de school, je moet die jonge kinderen altijd de weg wijzen. In tegenstelling tot voetbal, of wielrennen, of zelfs basketbal. Eens je dan toch jonge meisjes hebt gevonden, starten die samen met jongens in de competitie. Aanvankelijk worden zij platgelopen, bij wijze van spreken, de tegenstand is soms té zwaar. En zo verdwijnen vele meisjes al snel. DHW gaat voortaan enkel verder met meisjes die in competitie tegen meisjes kunnen spelen. Zo hopen we de afvloeiing tot een minimum te beperken. Sinds twee jaar hebben we ook een jeugdcoördinator die door de club parttime wordt betaald om initiatie te geven. Ik denk dat we met de jeugdwerking dus wel degelijk op het goede spoor zitten. We doen toch ons uiterste best. Wij willen als club Antwerpen op de kaart zetten, zorgen dat er voldoende speelsters bijkomen. Helaas heeft die jeugdcoördinator maar een parttimejob. Beter zou zijn als we met andere clubs, zoals Sasja, de handen in elkaar slaan om er een fulltimejob van te maken. Zo wordt het Antwerpse handbal in totaliteit er beter van en is die jeugdcoördinator nog meer geëngageerd. Toekomstmuziek misschien...'

Succes autonome damesclubs

Als we Jos Verelst vragen hoe het met het dameshandbal is gesteld in ons land, glundert hij niet meteen van enthousiasme.

'Ach, om te beginnen is het al enkele jaren echt moeilijk een ploeg te doen promoveren. Vele clubs durven de stap naar eredivisie gewoon niet zetten. Onze top wordt almaar kleiner.

Er is dus veel werk aan de winkel. In die optiek werd overigens ook een nieuwe damescommissie opgericht. Kijk, ik constateer dat specifieke damesclubs als Visé, Meeuwen, Waasmunster

DHW mag Europees een ronde verder.

en DHW wel degelijk progressie maken. Maar bij gemengde clubs, waar de dames zeg maar een aanhangsel zijn van de mannen, daar lukt het niet echt. De budgetten gaan gewoon naar de mannen, zo eenvoudig is dat. Je moet die stap naar autonomie durven zetten, zoals ook Rhino heeft gedaan. Intussen blijft in de competitie de spoeling eerder dun. Ik hoop dat Hasselt dit seizoen sterk uit de verf zal komen, Bocholt lijkt me ook versterkt.'

Tot slot: DHW speelt alweer Europees en lootte alweer een Oost-Europese tegenstander. Vorig jaar Bosnië, nu Kosovo. Sportief zijn de slaagkansen beperkt, financieel een zware dobber. Europabeker: lust of last?

'Wij schrijven ons bewust in. Wij willen België mee op de Europese kaart helpen zetten. En in de regio Antwerpen het dameshandbal promoten. Dat doe je niet door aan Europese wedstrijden te verzaken. Dat doe je door de mensen tophandbal te bieden. Daarom speelden we voor de tweede keer op rij onze beide matches in Hoboken. Dameshandbal promoten kan alleen door kwalitatieve matches aan te bieden.'

Cois Van Aelst

Fluitend door het leven.

Het Provinciaal Comité (PK) West-Vlaanderen heeft sinds dit jaar een nieuwe voorzitter. Bernard Van Luchene nam het roer over en heeft de ambitie om de provinciale werking verder te dynamiseren. Daarvoor kan hij alvast rekenen op een scheidsrechterscommissie met heel wat ervaring. Het Kortrijkse duo Jean-Paul Verschelde – Mietek Adamczyk floot jarenlang op het hoogste niveau in België, Roeselarenaar Stefaan Degryse is nog actief nationaal scheidsrechter, en Frank Vandoorne, ook nog penningmeester van het PK, fluit al vele jaren regionaal.

Handbal X-tra trof drie van deze vier musketiers (Frank Vandoorne was nog met vakantie), voor een babbel over handbal in West-Vlaanderen.

Hoe staat de West-Vlaamse arbitrage er eigenlijk voor?

Adamczyk: “We hebben vorig seizoen, dank zij een trouwe harde kern scheidsrechters, alle wedstrijden kunnen invullen. Ik denk dat de enige wedstrijd waar de scheidsrechter niet is komen opdagen louter berustte op een misverstand. Op zich is dat al een goede zaak, want ondanks het feit dat wij in West Vlaanderen slechts een beperkt aantal clubs hebben, zijn er heel wat ploegen waarvoor het PK scheidsrechters moet voorzien: de reserves van Kortrijk en Izegem bij de heren, van Kortrijk en DHT bij de dames, en dan nog alle regiowedstrijden van Desselgem, Roeselare, Middelkerke, Brugge, Moeskroen, Kort-

rijk en DHT bij heren en dames en de hogere jeugdcategoryën.”

JP Verschelde: “We hebben door de jaren steeds een actief wervingsbeleid gevoerd. En met succes: er zijn telkens heel wat deelnemers aan de scheidsrechterscursussen, zeker bij de jeugd. We stellen echter vast dat sommige clubs hun jeugdige leden vooral laten deelnemen om hun spelregelkennis te optimaliseren. Daarnaast merken we ook dat bij de jongeren het engagement als scheidsrechter van relatief korte duur is. Dat is voornamelijk een kwestie van omgevingsfactoren. Ze volgen de cursus in de vakantie, als ze tijd hebben, en als ze 17, 18 jaar zijn. Maar de problemen duiken zeer snel op: ze kunnen niet ingezet worden omdat ze niet mobiel zijn (ze hebben geen wagen ter beschikking), en kort daarna zijn ze aan de universiteit, spelen ze zelf nog, en hebben geen tijd meer of hun lief of ouders vinden het niet fijn dat ze dan nog gaan fluiten. We steken dus veel energie in een beperkt resultaat. Daarom zullen we meer moeten investeren in hun omkadering, opvolging en motivatie.”

Adamczyk: “We hebben nu regelmatig contact met Willy Van Croonenborch, die in het Antwerpse een schitterend project begeleidt voor jonge scheidsrechters. We willen van hun ervaringen leren en iets soortgelijks doen, zodat onze scheidsrechters meer doormeten en echt kiezen voor arbitrage.”

JP Verschelde: “Maar we moeten ook werk maken van de administratieve begeleiding van de scheidsrechters naast het veld. Beschikbare data verkrijgen is soms al een heksentoor. We zouden in elke club een contactpersoon moeten hebben die de scheidsrechters begeleidt.”

S. Degryse: “Zelfs dat is helaas nog geen garantie. Ik ben secretaris en geef de Roeselaarse scheidsrechters de pap in de mond: ze krijgen een gefrankeerde omslag met het formulier, ze moeten het enkel invullen, en zelfs dan loopt het soms nog fout...”

JP: “We zullen ook meer werk maken van hun begeleiding door jonge koppels aan te duiden voor wedstrijden waar onze ervaren koppels fluiten. Dan gaan de ervaren scheidsrechters vroeger om de jongeren aan het werk te zien, en hun prestatie achteraf even met hen te bespreken. We hadden een initiatief om een jonge scheidsrechter te koppelen aan een ervaren scheidsrechter, maar dat vond de scheidsrechterscommissie geen goed idee. Nu proberen we dus de begeleiding mogelijk te maken door de aanduidingen te coördineren.”

Toen de dieren nog spraken

S. Degryse: “In onze beginjaren waren we al blij als er überhaupt een scheidsrechter kwam opdagen. Dat was maar in een wedstrijd op twee het geval! Het was trouwens puur toeval dat ik met handbal begon, want ik kom uit het voetbal. Ik was pas afgestudeerd als regent LO en lag rustig in de zetel, toen mijn vader vond

dat ik mij beter nuttig kon maken. Hij had in de krant gezien dat er een startvergadering was voor handbal in Roeselare. De VHV had toen iemand in dienst, een voyageur die in West Vlaanderen handbal kwam promoten. Een zekere Luc Schepers, denk ik. Die kwam een uitzetting doen over handbal. Een week later was ik een van de oprichters van Handbalclub Roeselare, samen met Bart Coppens. Daarvoor speelde ik voetbal. Ik speelde bij de reserves van SK Roeselare, en was rijp voor eerste provinciale. Maar ik heb het me nooit beklagd. Aan handbal heb ik vrienden overgehouden voor het leven. Dat is moeilijker in het voetbal.”

En fluiten, hoe kwam je daarbij?

S. Degryse: “Wij zijn nog echte clubmannen. Toen ik het op mijn 35ste voor bekeken hield als doelman moest ik mijn après carrière gaan invullen. Ik ging te rade bij voorzitter Bart Coppens en we gingen de lijst af: aan trainers was op dat moment geen tekort, maar de club kreeg al enkele jaren boetes omdat we onvoldoende scheidsrechters leverden. Dus ben ik die richting uitgegaan. Ik fluit graag, maar toen ik enkele maanden geleden de kadetten van Roeselare eens coachte, omdat de trainer verhinderd was, vond ik dat toch zalig. We speelden in Evergem, en onze jongens deden dat uitstekend. We wonnen de wedstrijd trouwens ruim. Wie weet is aan mij wel een groot jeugdtrainer verloren gegaan...” (lacht).

David Van Dorpe

Adamczyk, Degryse en Verschelde missen elk het bovenste knoopje.

HC Aalst, een club met een langetermijnplanning

Nagenoeg het ganse bestuur was present bij de komst van Handbal X-tra aan de Ajuinestad. Al leek het ene bestuurslid al iets frisser dan het andere, maar daar was een eenvoudige verklaring voor: zij kwamen met hun jongeren -16 jaar nét terug van een "teambuildingsweekend" in de Ardennen. En dan weet je ook wel dat je op het einde van de week het gebrek aan slaap aan den lijve ondervindt. "Handbal was hier minder belangrijk, maar respect krijgen voor mekaar des te meer," krijgen we als bereikte doelstelling mee. Maar de bestuurders zijn toch nog wakker genoeg om enthousiast te vertellen over HC Aalst, een club die duidelijk in de lift zit, maar bij wie de bestuursleden de voetjes op de grond houden.

22

"Wij willen de club gewoon op een hoger niveau tillen. En je hebt altijd mensen nodig die de kar kunnen en willen trekken," begint voorzitter Patrick Piette. "Met de steun van de Vlaamse Handbalvereniging en het Handbal XL-programma proberen wij daar een aanzet toe te geven. Wij proberen jongeren te overtuigen om een trainerscursus te gaan volgen. En tenslotte zijn wij ook de stad Aalst dankbaar omdat wij hier in onze sporthal eindelijk betere uren bekwamen, waardoor we ook een betere spreiding van de trainingen kunnen plannen met alle leeftijdsgroepen."

Back to School

Handballen in een stad als Aalst met zijn carnavalfest, zijn concurrentie van het voetbal, dat zelfs in bevordering 5000 toeschouwers lokt en van de Okapi Aalstar basketploeg, al jarenlang een begrip in de stad. Hoe boksen de mensen van HC Aalst daar tegen op?

"Wij zijn van de stelling uitgegaan dat wij onze complexen overboord moesten gooien en trachten kinderen te vinden die nog wel aan sport willen doen. Moet toch kunnen in een stad van 70.000 inwoners. Welnu, wij hebben voor het huidige schooljaar contacten met tien schooldirecties en hun leraren LO om te komen handballen met hun 8- tot 12-jarigen. Op die manier bereiken we sowieso

800 tot 1000 mensen en als we daar dan 20 tot 30 kinderen kunnen aan overhouden, dan denk ik dat ons eerste plan geslaagd is. Op 8 december organiseren we dan een interscholengcompetitie met een heuse wisselbeker. Onze mannen- en vrouwenploegen spelen die dag demonstratiewedstrijden en we nodigen ook de ouders van die kinderen uit, want mensen die zich engageren in een club als de onze zijn altijd welkom. Vergeet ook niet te vermelden dat wij één van de weinige ploegen zijn die bij onze thuismatches steeds iets offeren aan thuisspelers én bezoekers: meestal zijn dat pannenkoeken. En dat wordt erg gewaardeerd!"

Daarbij willen ze het zeker niet laten bij het actieve clubbestuur. "We willen de website en het clubblad opnieuw leven inblazen. Maar nog belangrijker: wij werken uitsluitend met trainers die geschoold zijn. Dat is zeker voor de jeugd van groot belang en daardoor zagen we al verschillende mensen naar de initiatiecursussen trekken. Op die manier kunnen we opleiding geven op een pedagogisch verantwoorde manier. Zij zullen dan ook kinderen niet afbreken, maar ze kansen geven om te tonen waarin ze goed zijn. De instroom is in handbal al zo klein dat je er secuur moet mee omgaan en je mag de kinderen zeker niet afschrikken."

Seniores

Elke club die zich respecteert, heeft natuurlijk een eerste team dat dikwijls als uithangbord voor de ploeg fungeert. "Maar dat is voorlopig nog niet helemaal het geval, hoewel zowel onze mannen- als onze vrouwenploeg promoveerde. Bij de mannen ligt de gemiddelde leeftijd tussen 17 en 24 jaar. Bij de vrouwen tussen 15 en 24 jaar, maar zij beschikken wel over enkele ervaren, oudere speelsters. Wij beseffen dat wij in een reeks hoger klappen zullen krijgen, maar we moeten zorgen dat de cohesie blijft en we rekenen op de maturiteit van de iets oudere spelers. Verder beschikken we nog wel over recreatieve teams en behalve bij de kadetten zijn wij in alle jeugdreeksen vertegenwoordigd: één

miniemen-, pupillen-, welpen- en zelfs een pagadderploeg, waarin de kinderen vanaf 6 jaar de dingen spelenderwijs leren. We proberen ze de handbalmicrobe mee te geven door ze allerlei tips aan de hand te doen. Dankzij de goede samenwerking met de stad en met de sportraad hebben we de zaal op woensdag b.v. van 15 tot 19 uur en op vrijdag van 17 tot 21u. Onze mannenploeg kan dit seizoen tussen 18u30 en 20u over de zaal beschikken in plaats van tussen 21u en 22u30. Wij hebben een jaarplanning helemaal op papier staan en daarin is één keer per maand een bestuursvergadering opgenomen. Eén of twee keer per maand vergaderen wij ook met de trainers over aanwezigheid, planning... Een soort overlegorgaan, waarin we rustig kunnen praten, los van de emoties onmiddellijk na een match.”

Budget

Ook in Aalst kost koken geld. En bij de lokale handbalclub zijn ze creatief op gebied van budget. Helpen met een aantal clubmensen op een actiedag van Hyundai brengt geld in het laatje. Een reuzentombola met één Euro voor een lotje en de kans op een echt mooie prijs. Op 11 november is er de Dag van de vriendschap en worden ook de sponsors gecontacteerd. Een succesnummer is de azaleaverkoop aan de parkings van warenhuizen, waarvoor de opbrengt naar de jeugd gaat. Uiteraard wordt in Aalst deelgenomen aan het carnaval en een barretje brengt dan aardig wat geld op, want die dagen lopen er vele dorstigen doorheen de Ajuinestad. Er volgt later op het seizoen nog een eefstijn, naast de klas-

sieke fuiven. Het bestuur staat er wel op dat er een open boekhouding bestaat, zodat alle leden weten waar het geld naartoe gaat. En dan wordt er nog achter de schermen meegeholpen op Rock Affligem, ook een lucratieve en aangename bezigheid. Er bestaat in Aalst ook een 'Roefeldag' of de dag dat de jeugd kan kennis maken met een bepaalde sporttak. Dat leverde vorig seizoen vier nieuwe leden op. Een superdag op wielen, een clubdag, pronostieken bij de thuismatches en redelijke lidgeldten tussen 50 en 120 Euro maken het jaarlijks budget rond.

Handbalmekka

Waar wil een club als deze, met haar vele activiteiten en een redelijk aantal leden, naartoe in de nabije en de verre toekomst? “Voor dit seizoen zal de doelstelling duidelijk zijn: zowel met de vrouwen in eerste nationale als bij de mannen in de Ligareeks wordt het behoud het hoofddoel. De trainers weten dat dit onze verwachtingen zijn. En tussen dit en vijf jaar willen wij zowel bij de mannen als bij de vrouwen een vaste waarde zijn in eerste of tweede nationale. Wij willen ook zo veel mogelijk onze spelers putten uit het Aalsterse en als het kan zelfs uit spelers die we zelf een opleiding gaven. Wij hebben daar een duidelijke visie op: een grote kweekvijver aanleggen, om daar professioneel en multicultureel uit te putten als dat kan. Het is onze missie om van onze eigen jeugdspelers tophandballers te maken met een professionele omkadering en aangepaste trainingsuren. En dat ze ooit bij een ereklasser zouden belanden, dat zullen wij dan met fierheid toejuichen. In de selectie van Oost-Vlaanderen spelen wij nu reeds met een zestal spelers.”

Was Aalst trouwens in het verleden al geen handbalmekka? Carine Simal wordt erbij gehaald, een flukse dame die nog altijd actief is, in 1969 aansloot bij de bond en dus al 40 jaar handbal speelt. In de zeventiger en tachtiger jaren bleken er zelfs vier mannen- en twee vrouwenclubs bestaan te hebben in Aalst. Eendracht Vrij leverde de basis voor de huidige club, maar daarnaast was er nog Sparta, Aalst Sportief, Olympia Aalst, Sosis en Joheowa. Waarom zou HC Aalst niet kunnen aanknopen bij deze aloude handbaltraditie in een sportieve stad als Aalst? Patrick Piette en zijn dynamisch bestuur vragen niks liever.

Marcel Coppens

Bondscoach Robert Nijdam : 'No guts no glory...'

België heeft een nieuwe bondstrainer. De 37-jarige Nederlander Robert Nijdam combineert die opdracht met de algemene coördinatie van de Topsportschool in Hasselt.

Robert Nijdam kan een indrukwekkende cv voorleggen. Hij speelde ruim 15 jaar handbal op topniveau in Nederland, België, Duitsland en Zwitserland, en beleefde hoogdagen met Oranje. Insiders voorspellen hem ook als trainer een mooie carrière. Maar waarom ruilde hij een Nederlandse topclub voor de Belgische nationale selectie?

'Ik hou van uitdagingen. Ik kom inderdaad van een gevestigde topclub in Nederland, met name Bevo, ik had daar zelfs nog een contract van een jaar. Maar ik denk dat dit een hele mooie uitdaging is,' motiveert Robert Nijdam zijn transfer. 'Met een nationale selectie werken is altijd heel mooi en boeiend. Normaliter mag je met de beste spelers van het land

aan de slag. Ik hoop overigens dat dit in België ook zal gebeuren, dat iedereen daarvoor beschikbaar zal zijn en de nodige motivatie kan opbrengen. Bovendien komt daar de combinatie met de Topsportschool bij. Dat is iets wat me bijzonder aantrekt. Een pakket extra uitdaging waarin ik dagelijks met de beste jongeren kan werken, de -18-jarigen, en die combinatie maakt het voor mij erg aantrekkelijk.'

Opleiding

'Er zit dus een groot deel opleiding in mijn opdracht, dat klopt, want de Topsportschool is gewoon mijn dagelijks werk. Kijk, opleiding van jong talent is sowieso belangrijk. Daarin schuilt de toekomst van het handbal. Niet alleen in België of Nederland, maar in alle landen. Neem nu Duitsland. Daar heeft men intussen ook wel begrepen dat het element opleiding verwaarloosd werd door steeds maar weer buitenlanders aan te trekken. Resultaat is een tekort aan ervaren eigen spelers voor de Mannschaft. Duitsland is dan ook bezig met een serieuze inhaalbeweging qua opleiding. Intussen heb ik hier al ijverig rondgekeken en geïnventariseerd, en begrepen dat er veel jong talent rondloopt in België. Die generatie mogen we niet laten ontglijpen. Er zit dus een enorme uitdaging voor mij in die Topsportschool.

Of ik me door een bepaald opleidingsmodel laat inspireren? Ach, Frankrijk scoort inzake opleiding erg goed. Duitsland is momenteel op clubniveau ook goed bezig. Daar bestaat zelfs een systeem waarin de clubs sterren kunnen verdienen, zoals in de restaurantwereld. Een schoolvoorbeeld is Solingen, waar ik vroeger zelf nog heb gespeeld. Die club veroverde al enkele sterren met zijn jeugdwerking. Ja, die buitenlandse modellen inspireren mij wel. Landen als Frankrijk en Duitsland spreken mij alvast meer aan dat wat we momenteel in België en Nederland hebben.'

Recrutering

Van een bondstrainer wordt verwacht dat hij de beste spelers recruteert en daaruit de sterkst mogelijke nationale ploeg vormt. Of Robert Nijdam al enig zicht heeft op de Belgische competitie in het algemeen en op be-

paalde spelers in het bijzonder? 'Ja hoor. Ik heb lang geleden zelf twee jaar in de Belgische competitie gespeeld, bij Herstal. Ik heb intussen de voorbereiding van de clubs uit eredivisie op de voet gevolgd. Een aantal spelers ken ik bijzonder goed, uit de Beneliga, of van oefenwedstrijden tegen Bevo. België is voor mij dus geen onbekende. Anderzijds moet ik voortaan de spelers nauwkeuriger en intensiever volgen dan in het verleden toen ik clubtrainer in Nederland was. Die eerste editie van de Beneliga was al bijzonder lonend om de Belgische top beter te leren kennen. Ach, het was een pilot natuurlijk. Misschien meende niet elke ploeg het even serieus, de speelperioden waren niet echt ideaal, zeker

niet in februari na die kwalificaties van de nationale ploegen. Einde seizoen was evenmin goed gekozen. Met Bevo hebben wij het meteen wél ernstig opgevat, en met resultaat. We hebben de finale gespeeld. Met de nieuwe opzet van de Beneliga denk ik dat we een betere formule hebben en dat de onderlinge verhoudingen van de Belgisch-Nederlandse top nauwkeuriger kan worden ingeschat.'

25

EK-kwalificatie

Intussen naderen de EK-kwalificatiewedstrijden in sneltreinvaart. Angstvallig snel, zeg maar. Het wordt reppen voor de bondscoach...

'Correct. Een instapperperiode als bondscoach

Over Robert Nijdam...

Geboren 20 september 1971 in Meppel (NL). Studeerde psychologie CIOS

Bouwde een imposante spelerscarrière op in Nederland, België, Duitsland en Zwitserland. Nederland: 7 jaar eredivisie bij Sittardia, Tachos Waalwijk, E&O Emmen en Swift Roermond. Werd 2x landskampioen, 2x bekerwinnaar en 1x winnaar Supercup. Beëindigde in 2005 zijn actieve spelerscarrière als 'Handballer van het Jaar' bij Tachos.

België : twee jaar speler bij HC Herstal (bekerwinnaar in 1996, het jaar nadien verliezend bekerfinalist én vice-kampioen).

Duitsland: zes jaar 1ste Bundesliga bij SG Solingen (Spieler des Jahres), Tus Nettelstedt (halve finale EHF Cup), TSG Bielefeld en OSC Rheinhausen.

Zwitserland: 1 jaar bij Grasshoppers Zürich

Nationale ploeg: speelde in de periode 1990-2001 liefst 152 A-interlands met Oranje.

In 2005 begon hij een nieuwe carrière als trainer bij Eurotech/Bevo HC uit Panningen. Bereikte met die club de finale van de eerste Beneliga.

heb ik niet of nauwelijks. Ik moet meteen aan de slag. Geen tijd te verliezen dus. De tegenstanders zijn niet van de minste. Gelukkig zie je ploegen als Noorwegen en IJsland regelmatig aan het werk. Ik heb nog met enkele van die jongens samengespeeld. Macedonië is iets minder gerenommeerd, maar daarom niet minder sterk. Heeft IJsland uitgeschakeld voor het WK 2009 in Kroatië, dat zegt genoeg. Estland is zowat een outsider, een nobele onbekende, maar zeker geen zwakke broer. Ik heb dus al wel enige voorkennis van de tegenstanders. Iedereen heeft IJsland bezig gezien in het Olympisch toernooi. Niet niks hé, dat is wereldtop, Noorwegen eveneens. Maar tevens zijn het erg aantrekkelijke ploegen om tegen te spelen. Als speler is het een enorme ervaring je te kunnen meten met die absolute top. Daar moet je van genieten. Maar het wordt alleszins opnieuw reizen om te leren. Internationale ervaring sprokkelen, meer kun je tegen die kleppers niet verlangen. De verschillen zijn te groot.'

Beleidsplan

Op 1 november 2008 komt al meteen Estland op bezoek. Of de bondscoach wat licht kan laten schijnen op zijn plan de campagne op korte termijn?

'We hebben nog twee oefeninterlands tegen Luxemburg als voorbereiding. Daarin kan ik alvast wat spelers en enkele variaties uittesten. Maar het is bijzonder kort dag, het wordt ongetwijfeld een lastige voorbereiding. We zijn volop aan het brainstormen over de meest efficiënte aanpak. De competitie is intussen gestart, maar tijdens de voorbereiding kon ik bezwaarlijk zomaar wat trainingen of bijeenkomsten met spelers beleggen. Je moet

hun fysieke paraatheid afwachten, je moet de clubtrainingen respecteren, de voorbereiding van de nationale ploeg zal dus minimaal zijn. Maar ik heb uiteraard al wel een typeselectie in mijn hoofd. Of die realistisch is zal nog moeten blijken. Kijk, ik heb in de aanloop van de competitie zowat alle ploegen aan het werk gezien. Ik heb op zijn minst een idee van welke spelers voor de nationale selectie in aanmerking komen...

Nee, voor een beleidsvisie is het nog veel te vroeg. Ik heb uiteraard mijn visie over handbal. Die had ik al langer. Maar nu moet ik rekening houden met de mogelijkheden in België, met de nationale competitie, met de clubtrainers, met de verzuchtingen van de spelers. Daar gaan we over brainstormen. Be-doeling is om met alle betrokken actoren samen te zitten en tot een gericht stappenplan te komen. Ik ben er al intensief mee bezig. Om te beginnen met het kortetermijnwerk, want dat is de basis om op lange termijn resultaat te halen. Dat die eerste fase niet zonder hindernissen en moeilijkheden zal verlopen is nogal evident. Maar het is nodig om tot een sterk programma te komen. Want dit project valt of staat met een programma...

Ik klink erg ambitieus zeg je? Dat klopt, anders zou ik die stap ook niet gezet hebben. Als je ambitie hebt moet je sommige dingen dūrven. No guts no glory, snap je? Dit is een grote stap voor mij, een project boordevol uitdagingen. Misschien met een hele moeilijke opstart, maar die ga ik zeker niet uit de weg. Ik wil mijn nek uitsteken en ben erg positief ingesteld...'

Cois Van Aelst

(*) Wie niet waagt niet wint.

“Beneliga zeker uitbouwen!”

Ivo Belet kwam enkele jaren geleden als bekend televisiegezicht in de politiek terecht. Hij zetelt sinds 2004, en met bijna 150.000 voorkeurstemmen in het Europees Parlement voor CD&V. In het Europees Parlement is hij lid van de Commissie Sport. Daarvoor schreef hij onder meer het Rapport over de toekomst van het Profvoetbal in Europa. Hij kwam in contact met de grote bazen van de Europese sport, zoals Sepp Blatter en Michel Platini. Verder wordt Ivo Belet, afkomstig uit Sint-Truiden, maar tegenwoordig verblijvend houdend in Hasselt, op tijd en stond signaleerd in de tribunes van Initia.

De Duitse bondscoach Heiner Brandt pleit na de vroegtijdige uitschakeling van Duitsland op de Olympische spelen in Peking nadrukkelijk voor de beperking van het aantal buitenlanders per club. De Bundesliga is de sterkste competitie in Europa, maar sommige clubs hebben geen Duitsers meer in dienst.

“Dat is voor mij absoluut een bekend fenomeen. In het voetbal schreeuwde men in Engeland precies hetzelfde, toen Engeland zich niet kon plaatsen voor het afgelopen EK. Intussen werd de “home-grown” regel ingevoerd: Van de 25 kenners van een club moeten er minstens 8 tussen hun 15de en 21ste levensjaar gedurende drie jaar hun opleiding in Engeland gehad hebben. Het Europees Parlement had reeds een positief advies gegeven, en nu heeft ook de Europese Commissie met dit systeem ingestemd. Dat is geen 100% garantie dat het Europees Hof hiermee zal instemmen als er ooit een rechtzaak komt, maar wel een serieuze indicatie.

De FIFA is vragende partij om nog een stuk verder te gaan: de fameuze 6+5 regel. Minstens 5 spelers moeten de nationaliteit van het land zelf hebben. Dat is echter volledig onverzoenbaar met de Europese wetgeving. Er moet vrij verkeer van werknemers zijn. Anders moet de sport een uitzonderingsstatuut in de Europese regelgeving krijgen. De sport is daar wel voor, maar de politiek niet. Of misschien moet ik zeggen nog niet. Als het verdrag van Lissabon door de Ieren wordt

goedgekeurd, is Europa echt bevoegd voor sport, en sinds Frankrijk voorzitter is van de EU is er ook een en ander aan het bewegen. President Sarkozy haalde dit al specifiek aan in zijn openingspeech voor het Europees Parlement en de Franse Minister van Sport, Laporte, is echt het pad aan het effenen. De Fransen willen ver gaan in het behouden van hun eigen sportcultuur. Het weren van buitenlanders is voor mij echter geen doel op zich. Ik bekijk deze problematiek dan ook niet volledig uit dat ene oogpunt. Wat mij betreft is het geen loutere zaak van het verhinderen van buitenlanders, maar wel van het stimuleren van de eigen jeugdopleiding. En daarvoor moet men niet alleen naar de politiek kijken. Dat kan ook op andere manieren. De federaties en bonden hebben hier een rol te spelen. Zij kunnen, via licentiesystemen, al heel wat verwezenlijken. Kwaliteitseisen stellen aan de jeugdopleiding, om te mogen uitkomen in de ereklasse, bij voorbeeld. Het is allemaal een kwestie van de juiste balans te vinden. Een hele ploeg buitenlanders is kwalijk, maar enkele meerwaardespelers uit het buitenland zijn een zegen voor onze sport. Er kan ook een “gentlemen’s agreement” komen tussen de clubs om het aantal buitenlanders te beperken, maar dat mag je dan uiteraard niet op papier zetten. Kijk echter naar Atletico Bilbao in Spanje: die club heeft als politiek dat het enkel speelt met Basken, en ze zijn al jaren top en razend populair, er is al

Ivo Belet

zeer lang een wachtlijst om een abonnement te kunnen kopen: ze worden doorgegeven van vader op zoon.”

In het handbal hebben de kleine clubs het erg moeilijk met de afschaffing van de transfervergoeding. Sommige clubs financierden hun jeugdwerking met een goede transfer. Nu krijgen ze een aangetekende brief en is de kous af. Daardoor is er ook minder clubtrouw: spelers gaan wat shoppen en kiezen voor de hoogste bieder. Sommige clubs kennen een onverwachtse leegloop en verdwijnen. Vroeger diende je nog een club te vinden die de transfersom wilde betalen.

“Ik ben minder vertrouwd met deze problematiek omdat ik me voornamelijk gefocust heb op de profsporters in het voetbal. Dit is een problematiek die gelinkt is aan het Vlaams Decreet op de niet professionele sportbeoefening. Maar ook hier bestaan uitwegen. Er mogen geen betalingen zijn tussen clubs of aan federatie die rechtstreeks in verband gebracht kunnen worden aan een overgang van een amateursporter. In het basket is er een jeugdfonds. Elke club moet, afhankelijk van zijn niveau, bijdragen in een fonds, en krijgt een premie of een beloning op basis van het aantal zelf gevormde jeugdspelers dat hij heeft in de eigen eerste ploeg, of voor het aantal spelers uit zijn jeugdwerking die het verstoppen bij andere clubs. Ook in het voetbal

bestaat er een regeling in die zin. Maar het gaat daar over te kleine bedragen om echt veel invloed te hebben.”

Als gewezen journalist kent U de macht van de media. De beslissing van de bazen bij de VRT over welke sporten (min of meer) op TV komen heeft grote invloed op de sponsoringsmogelijkheden binnen die sport en dus ook op de ontwikkelingskansen van die sporten. Een serieuze verantwoordelijkheid, toch?

“De media zijn de vierde macht. Ik ben goed geplaatst om de macht van de media in te schatten, ook in de politiek. Zij bepalen voor een groot stuk de agenda. Ik ben echter een uitgesproken tegenstander van de inmenging van de politiek in de redactionele vrijheid. Het verplichten van de VRT om, bij voorbeeld, handbal uit te zenden kan niet. De sportredacties zijn professioneel genoeg om iedereen toe te laten, door goede prestaties, zijn media-aandacht af te dwingen. Het is ook vooral een kwestie van middelen. De VRT financiën staan onder druk. Er moeten keuzes gemaakt worden. Als het van de VRT zou afhangen mogen er gerust veel meer sporten aan bod komen, als daar ook de nodige middelen tegenover staan. Ik herinner mij dat, toen wij met de Zevende Dag op locatie wilden gaan, dit zeer veel geweigerd werd wegens “te duur”. Maar

28

Ivo Belet in gezelschap van UEFA baas Michel Platini

de politiek heeft dus wel op een bepaald moment beslist dat de vraag van de VRT voor de ontwikkeling van 8 digitale kanalen, waaronder een sportkanaal, te duur was.”

Waar ik op doel is dat Vlaanderen momenteel 3 cruciale hefboomen in handen heeft rond sport: sport, media en onderwijs. Je zou er misschien nog fiscaliteit kunnen bijwensen. Is daar een gestructureerde samenwerking of vaart iedereen wat een eigen koers? Meer TV garanderen aan de verschillende sporttakken zou een hefboom zijn voor de vraag van Bert Anciaux aan de sportfederaties om meer sponsoring op te halen en minder op subsidies te leven.

“Ik mag hopen dat die coördinatie er is. Bert Anciaux, Frank Vandembroucke en Geert Bourgeois zitten in elk geval wekelijks samen op de Ministerraad. Je moet hen die piste misschien eens suggereren. Maar ik was op de VRT, ten tijde van Cas Goossens, toen de Raad van Bestuur, die politiek is samengesteld, moest beslissen over het voetbalcontract. In die Raad van Bestuur zaten zogenaamde “duikboten”, de cruciale info lekte en de VRT verloor het voetbalcontract. Bert De Graeve heeft die discussie buiten de Raad van Bestuur gehouden, en zie: de VRT haalde het voetbalcontract terug binnen. Ik ben voorstander van het feit dat de openbare zender investeert in het voetbalcontract. Daarom ben ik ook een CD&V-er en bij voorbeeld geen liberaal. De Raad van Bestuur kan de bestuurders van de VRT wel afrekenen op hun totaalbeleid. Als zij vinden dat het niet goed is moet de directie gaan, zoals met Tony Mary gebeurd is.”

Volgt U de politiek rond de sport op Belgisch niveau?

“CD&V heeft een werkgroep waarin iedereen die met sport begaan is samenkomt. Ik vertegenwoordig er het Europese niveau, Johan Sauwens het Vlaamse niveau en Senator Dirk Claes het federale. En ook Roger Claeys van het kabinet van Minister President Kris Peeters zit daarbij. We pakken sport dus wel aan doorheen alle bestuursniveaus, en ik volg het wel van redelijk nabij. Naar aanleiding van de Olympische Spelen verwacht ik net als iedereen een “Masterplan” van Bert Anciaux. Echt makkelijk is het echter toch niet. Ik zal U een voorbeeld uit de praktijk geven. Recent verscheen er een Europees initiatiefrapport over

sport op school. Dat beveelt aan dat er drie uur sport per week zou moeten zijn. Een initiatiefrapport is een soort adviserend rapport dat de basis vormt voor latere richtlijnen. Ik zou persoonlijk nog veel liever zien dat er dagelijks drie kwartier effectieve sport is op school, maar mij leek het een stap in de goede richting. Ik communiceerde over dit initiatiefrapport, en dadelijk regende het reacties in mijn mailbox: “Geachte heer Belet, een mooi initiatief, maar in de huidige infrastructuur is dit onverwezenlijkbaar”. We moeten dus eerst investeren in infrastructuur voor die sport op school. En zo zijn we weer bij de middelen aanbeland. Sport is in ieder geval een materie die mij mateloos boeit, maar ik maak wel de kanttekening dat topsport alleen geen doel op zich is. Topsport moet de positieve climax zijn van een gezonde levensstijl voor iedereen. Ik probeer regelmatig met mijn vrienden nog een goede partij zaalvoetbal te spelen om fit te blijven. En daarnaast geniet ik uiteraard van de topsport bedreven door anderen. Zo was ik uitgenodigd voor de finale van de Champions League in Moskou, en zo’n kans laat ik dan natuurlijk niet liggen.”

En hoe staat het met Uw handbalkennis?

“Ik ben zelf dus een zaalvoetballer, maar ook een all-round sportliefhebber. Zo kwam ik al enkele keren kijken naar wedstrijden van Initia Hasselt. We hebben ook eens aan tafel gezeten met Bruno Willems en andere bestuurders van Initia in het kader van de Beneliga. Dat is wat mij betreft een schitterend initiatief, waarmee het handbal de andere sporten de loef afsteekt. Ik hoop echt dat handbal erin slaagt om er een echte grensoverschrijdende competitie van te maken. Zo zal handbal ongetwijfeld ook de media aantrekken, en zal het draagvlak voor en de interesse in de sport verbreden. Ik volg de ontwikkelingen van de Beneliga met veel interesse! Maar de Vlaamse clubs zullen ervoor moeten zorgen dat ze er klaar voor zijn, ook infrastructureel. Anders zullen de Nederlanders niet lang op ons wachten. Op een ander vlak ben ik daar ook niet gerust in. Het zou heel pijnlijk zijn als Nederland alleen zou gaan voor het WK voetbal 2018 en het zou binnenhalen, omdat bij voorbeeld het stadion in Brugge er niet zou komen...”

David Van Dorpe

Met alle chinezen ...

Van onze man in Peking: One World, one dream ... Beijing 08.

Het budget van handbal X-tra bood helaas niet de ruimte om een eigen correspondent naar de Olympische Spelen te sturen, maar gelukkig gingen enkele handbalfanaten op eigen kracht naar China. Diederik Stollman, al jaren een van de drijvende krachten achter Sporting Neerpelt, trok samen met secretaris Roger Emmers naar het land van Confusius en de Peking Eend, en stuurde ons volgend verslag, waarvoor dank.

A dream, dat was het zeker en vast. Een kleine Neerpeltse delegatie (dat mag je zeggen vanaf 2 man geloof ik) vloog 19 augustus naar Beijing om er wat handbal te zien maar ook de indrukwekkende organisatie en de Chinese cultuur van dichtbij te zien. En het moet gezegd: die Chinezen zijn straffe mannen. Al bij het instappen in het vliegtuig op Zaventem verrasten ze ons. Een poging tot repatriëring van een Chinese crimineel mondde uit in een regelrecht gevecht met zijn persoonlijke bewaker/agent in het vliegtuig. Toen al bleek dat er bijna geen ene Chinees Engels sprak. Zelfs de stewardessen konden ons niet in het Engels toespreken... Eens de zaak onder con-

trole vlogen we alsnog niet alleen 10 uur lang, maar ook nog eens 6 uur verder, vanwege het tijdsverschil. Een nachtje overgeslagen dus en meteen een flinke jetlag.

Gertje, Cultuur wat is dat?

Peking is zo'n gigantisch grote en grootse stad dat je die onmogelijk op 1 week helemaal kan bezichtigen. We vielen van de ene verbazing in de andere. Om even een indruk te geven: er wonen 15 miljoen inwoners, het stadscentrum is ongeveer 40km groot en er rijden zo'n 70.000 taxi's rond. De stad is helemaal vernieuwd, ziet er zo proper uit dat je er letterlijk van de vloer kan eten. En natuurlijk schuilt er achter al dat blinkende ook nog een hoop ellende: mensenrechten, luchtvervuiling en een totalitair regime. Maar de Olympische Zomerspelen zijn de trots van heel China. Dat wordt er op TV ook ingepompt. Een trailer van 3 minuten waar de glorie-momenten van de Chinese Olympische sporters getoond worden; van de ene gouden medaille naar de andere... In sneltempo bezochten we het Tiananmen-plein en via de Verboden Stad gingen we en van de ene wonderbaarlijke tempel naar de andere. De voorlaatste dag

30

Diederik Stollman en Roger Emmers voor het Vogelnest stadion.

hebben we nog de Chinese muur beklommen. Nooit gedacht dat die zo stijl omhoog ging. Was me dat puffen! Ook opvallend: We hadden tijdens ons verblijf weinig Belgen gezien, maar die Chinese muur leek wel ingenomen door landgenoten! De koks van de Belgische delegatie vertelden ons al hijgend dat gouden Tia dankzij hen nog één kilo extra was afgevallen en dus 2cm hoger gesprongen had. We liepen er ook de ene BV na de andere tegen het lijf Mark Uytterhoeven vertelde ons dat “Malinwa” verloren had en Gertje Verhulst was waarschijnlijk op zoek om er een souvenirshop over te nemen en er Studio-100 attributen in te verpatsen...

Groots, Grootser, Grootst

De Spelen zelf waren zo mogelijk nog indrukwekkender. Die Olympische site is fenomenaal, dat heb ik nooit eerder gezien. Het is zo indrukwekkend dat je de eerste 10 minuten moet bekomen van de enorme impressies die je daar te verwerken krijgt. Alles, maar dan ook alles is tot in de puntjes verzorgd en geregeld. Alle hallen en pleinen liggen er op loopafstand van elkaar, de bewegwijzering is per-

fect geregeld (en leesbaar) en er zit zelfs op de drukke kruispunten een ‘vrijwilliger’ op een soort van scheidsrechtersstoel om duidelijke aanwijzingen te geven. Na een grondige controle kom je op de site en heb je op geen enkel moment een gevoel van onzekerheid. Het eerste wat ons overviel was dat gigantisch Olympisch stadion (Vogelnest), prachtig gemaakt, zelfs de verlichting is in dezelfde stijl als de rest van het stadion. De meeste ‘Chinese vrijwilligers’ spreken 2 of 3 woorden Engels en dat is bevorderlijk voor de communicatie.

Als je die stadions bij nacht ziet, ben je helemaal overdonderd door het prachtige kleurenspeel. Er is in Beijing trouwens geen plekje te vinden waar geen lichteffect gebruikt wordt. De handbalfinales werden gespeeld in het National Indoor Stadium, een hal met airco waar 20.000 man kan zitten. Voor we er binnen gingen hadden we nog een toevallige “meet and greet” met de gekwetste superster van Barcelona en Frankrijk, Jerome Fernandez. Hij had ons het eindresultaat al voorspeld. De halve finales gingen tussen Frankrijk en Kroatie enerzijds, een finale avant-la-lettre, en Spanje en IJsland anderzijds. Kort samengevat: Balic

speelde zwak en trok zijn ploeg Kroatie mee de dieperik in. Natuurlijk speelden Karabatic en zijn vrienden een sterke match maar toch... Die ander halve finale was veel spectaculairder. Ping-Tao (IJsland in het Chinees) speelde werkelijk een prachtige wedstrijd handbal. Stefansson en Geirsson scoorden vanuit de achterlijn maar vooral de moordende IJslandse tegenaanval deed de Spanjaarden de das om. De verrassing was compleet! Het landje van 313.000 inwoners speelde de finale in dat immens grote land van 1.300.000.000 inwoners. En in juni 2009 komen ze naar België, echt een aanrader! Het was overigens leuk vieren met de IJslandse supporters achteraf. Die wisten overigens wel te appreciëren dat je op de Olympische site een 33-er voor 5 Yuan (0,5) kon nuttigen. Dat lieten die Vikingen dan ook blijken!

Toch straf dat die Chinezen niet kunnen handballen. Daar moeten toch ook een Karabatic of Stefansson tussen lopen?

Op zaterdag mochten we onze Belgische vlag boven halen om Sven Nys aan te gaan moedigen. Kaartjes gekocht op de zwarte markt aan 10 en op naar het mountainbiken. Het gaf een echte kick om zover een landgenoot te mogen aanmoedigen. Eind augustus in Peking en op 21 september weer gewoon in Neerpelt op onze veldrit... Sven deed zijn uiterste best en reed een knappe race maar was niet opgewassen tegen de veel sterkere Fransen en ook wel de omstandigheden. Toch was het een prachtige race geweest!

Les Experts de la Patrie

Het moment-supreme van onze reis: de handbalfinale. Na het vlotte Spaanse brons volgde een technisch maar vooral tactisch sterke finale. Dat de Fransen technisch en fysiek sterk waren, wisten we wel. Dat ze met de wereldhandballer van het jaar Karabatic en Omeyer in doel 2 matchwinnaars in de rangen hadden wisten we ook. Maar dat coach Onesta zoveel tactisch vernuft had wisten we niet. Als je de halve finale van IJsland gezien had, herkende je die ploeg in de finale bijna niet meer terug. De eilandbewoners waren misschien een beetje onder de indruk van de omstandigheden, maar het was toch vooral aan de Franse tactiek te danken dat 'les Blues' vlot de maat namen van hun opponent. De tegenaanval en snelle opzet werden volledig lam gelegd en in de positie-aanval werden zowel Stefansson,

Sigurðsson als Geirsson goed opgevangen door de lichtjes vooruit verdedigende Narcisse en de rots in de branding Dinart! Voeg daar ook nog een fantastische doelman 'Pitti' Omeyer aan toe en je kreeg na 20 minuten een 11-6 stand op het bord en met 15-10 mochten de IJslanders zich eens gaan herbronnen. Enkele verdwaalde Duitse supporters namen het op voor de underdog. Na enkele liters gerstenat slaagden ze erin om zeker de helft van de zaal voor zich te winnen en de Chinezen te laten scanderen: "Ping-Tao Tsaio" wat zoveel betekent als "komop IJsland". Hadden ze hun dag toch nog zinvol kunnen vullen... In de tweede helft slaagden de IJslanders er niet meer in om de Fransen van de kook te brengen en werd het een echte triomftocht voor Onesta en de zijnen. Mooie hoogstandjes van Abalo, Gille en topscoorder Karabatic (8) zorgden voor een spectaculaire apotheose van de Olympische finale! Omeyer kreeg zijn verdiende applausvervangende en mocht zich gaan opmaken voor zijn hobby: podia betreden. In 2007 werd hij (met Karabatic) kampioen van Duitsland, won hij de Duitse Beker, was winnaar van de Champions League en nu Olympisch kampioen! Wat een palmares... En wat een ontlading en feestvreugde! Niets mooiers dan in teamverband een gouden medaille op deze OS te winnen. Phelps mag er dan wel 8 gewonnen hebben maar de Fransen hebben toch ook 8 wedstrijden moeten spelen om zover te geraken. Had die dekselse Fernandez toch gelijk gekregen dat ze Olympisch kampioen gingen worden... De avond werd afgesloten met een kippenvelmoment op het moment dat de Fransen het hoogste schavotje mochten betreden en uit volle borst, net als onze Yves, de Marseillaise mochten meebrullen. Een fantastische week werd zo afgesloten met een prachtig slotakkoord. Benieuwd wat de Engelsen er in 2012 van gaan maken... Ik begin alvast te sparen!

Diederik Stollman

www.handbalshop.be

Weer een stap vooruit!

De opstart van de BeNeLiga handbal was verleden jaar een concept waarmee de handbalwereld de buitenwacht verraste. Een grotere actieradius voor het beperkte aantal Belgische en Nederlandse topclubs is een noodzakelijke tussenstap om de aansluiting bij de Europese (sub)top niet definitief te verliezen. Sport in het algemeen, en zeker topsport, is voor een groot stuk een kwestie van financiën geworden, en daarin geven de TV gelden de doorslag. De grote landen, met veel TV kijkers, zoals Engeland, Duitsland, Spanje, Italië en Frankrijk genereren makkelijk het tienvoudige van kleine landen als België en Nederland, zodat de kloof bijna onoverbrugbaar wordt. Vandaar dat de BeNeLiga handbal met spanning en interesse gevolgd werd vanuit andere sporten, zoals Volleybal, Basketbal en Voetbal.

De eerste editie van de Beneliga werd afgelopen seizoen gespeeld in tornooiformule. Vier België-Nederland confrontaties in de kwartfinales, met een heen en terugwedstrijd, en de vier winnaars plaatsten zich voor de Final 4.

Na heel wat evaluaties op allerlei niveaus werd het concept verder bijgeschaafd. De mindere publieke belangstelling werd voor een stuk toegeschreven aan het feit dat er te veel op verplaatsing gespeeld diende te worden. Het handbalpubliek is momenteel nog relatief weinig mobiel. Om naar buiten te komen met volle zalen vroegen (en kregen) de clubs thuiswedstrijden. De Final 4 wordt wel nog op één locatie gespeeld.

Competitiemodel

Daar waar de BeNeLiga verleden jaar gespeeld werd in tornooiformule, wordt nu geëvolueerd in de richting van een competitie-model. Elke Belgische ploeg zal nu de vier deelnemers uit Nederland treffen. Uit of thuis, zoals in het poulesysteem van de Uefacup in het voetbal. Sasja bij voorbeeld speelt nu tegen Aalsmeer, Volendam, Hellas én BEVO. Dat maakt vier wedstrijden, verspreid over twee weekends, 4 en 5 oktober 2008 en 21 en 22 februari 2009. Voor een overwinning krijgt een ploeg 3 punten in het BeNeLiga klassement, er zijn dus 12 punten te verdienen.

Maar er is meer. Ook de wedstrijden uit de Belgische competitie tussen twee deelnemers aan de BeNeLiga tellen mee voor het BeNeLiga klassement. Bij Atomix - Neerpelt of Sasja - Hasselt zijn in de reguliere competitie ook punten te verdienen voor de BeNeLiga. Dubbele inzet dus. Hier levert elke wedstrijd (heen en terug) tegen een van de drie andere BeNeLiga tegenstanders 2 punten op. Opnieuw zijn er dus 12 punten te verdienen. Aan het einde van de rit plaatsen de vier eersten uit de stand zich voor de Final 4.

De BeNeLiga is dus heel het jaar door "hot". Op de website van de BeNeLiga kan U het klassement doorlopend volgen, krijgt U wedstrijdverslagen en voorbeschouwingen, en ongetwijfeld ook meer beeldmateriaal. De VRT zal de wedstrijd Sasja - Neerpelt, die ook meetelt voor de BeNeLiga, Live uitzenden op Canvas+ op zaterdagavond 8 november 2008!

Maar we beginnen al op 27 september 2008 met de moeder aller derby's, Neerpelt - Hasselt. Voor het eerste België - Nederland weekend kan U volgende affiches in Uw agenda noteren:

Zaterdag 4 oktober 2008

Aalsmeer - KV Sasja
BEVO - Initia Hasselt
Atomix Haacht - Hellas Den Haag
Sporting Neerpelt - Volendam

Zondag 5 oktober 2008

KV Sasja - BEVO
Initia Hasselt - Aalsmeer
Hellas Den Haag - Sporting Neerpelt
Volendam - Atomix Haacht

David Van Dorpe

Alles te volgen via:

www.beneliga-handbal.com

SVS Scholencompetitie

Reeds jaren organiseert de Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS) een handbalcompetitie tussen de verschillende Vlaamse scholen. In sommige regio's is deze competitie goed ingeburgerd, elders quasi onbekend. In het licht van het nieuwe beleidsplan van de VHV, werd beslist de SVS competitie een prominenter plaats te geven.

Handbal XL is intussen genoegzaam bekend. Handbal XL richt zich voornamelijk tot de lagere school, en tot kinderen die nog niet aangesloten zijn bij een sportclub.

In het secundair onderwijs liggen de kaarten meestal anders. De eerste sportieve keuzes zijn reeds gemaakt, soms ook betreurd, maar wel in beide richtingen: sommige kinderen die voor handbal kozen haken af, maar ook kinderen die in andere sporten begonnen, stappen er om een of andere reden uit. En daar liggen kansen.

34 Blijvend recruteren is belangrijk. Als dat vergeten wordt zijn de twintig welpen van welker snel uitgedund tot 12 pupillen en later 8 miniemen. Wie met 8 spelertjes de competitie moet aanvatten komt snel in de problemen als er in de loop van de eerste maanden nog enkele afhaken, of uitvallen met blessures. Daar kan de SVS scholencompetitie een mouw aanpassen.

Kinderen komen via de schoolploeg in contact met handbal op competitieniveau. In Handbal XL wordt enkel gewerkt op recreatieniveau. Voor jongeren van 12 jaar en ouder is deze competitiefactor belangrijk. Bijkomend voordeel is dat aan de scholencompetitie ook andere beginners deelnemen, zodat het niveau niet dadelijk afschrikt.

Idee Fixe afschudden

We moeten dringend af van het "idee fixe" dat enkel de leraar LO de schoolploeg handbal zou kunnen begeleiden. Veel leerkrachten LO geven er de voorkeur aan op woensdagnamiddag lucratieve tennislessen of zwemlessen te geven, maar een schoolploeg handbal kan perfect begeleid worden door een leerkracht geschiedenis of godsdienst. Of de trainer van de plaatselijke miniemen- of kadettenploeg.

Het ideale scenario is om te vertrekken vanuit de club. Als er in de miniemenploeg drie spelers zijn uit één school en vier die op een andere school zitten kunnen er rond hen gerust twee schoolploegen gebouwd worden. Het zou niet de eerste keer zijn dat een verdienstelijke voetballer, volleyballer of basketter zo trouwens de weg naar de handbalclub vindt. Een eenmalige deelname aan een dergelijke competitie om de eer van de school te verdedigen doet sommigen de smaak te pakken krijgen. Goede all round sporters stappen over omdat ze het leuker vinden, of in handbal meer toekomst hebben.

Ik ben zelf via de schoolploeg van mijn college met handbal in contact gekomen en dus voor een stuk ervaringsdeskundige: enkele spelers van de club trommelden hun vrienden op om mee te doen met de schoolploeg, en uiteindelijk zijn er 8 van de 12 blijven plakken in ht handbal!

Daarom deze ideeën daadwerkelijk ingang te laten vinden hebben wij besloten dat deelname aan de SVS competitie ook beloond moet worden. Dat zullen we doen via het Jeugdsportfonds nieuwe stijl. Op basis van de gegevens die we van het SVS krijgen, zullen de clubs punten krijgen als een of meerdere scholen uit de gemeente hebben deelgenomen aan de SVS competitie. Daarbij komt nog dat veel scholen daarvoor gratis zaal en vervoer ter beschikking stellen, en sommigen zelfs de lesgever of begeleider vergoeden.

Informeer dus zo snel mogelijk bij de leerkracht LO of het SVS in je provincie wanneer de eerste ronde plaatsvindt en of er een ploeg kan ingeschreven worden, en neem contact op met de leerkrachten binnen de club of ze die willen begeleiden: een initiatief dat zeker zal lonen!

Nuttige adressen

www.schoolsport.be
www.limburg.schoolsport.be
www.westvl.schoolsport.be
www.oostvl.schoolsport.be
www.antwerpen.schoolsport.be
www.vlbrabant.schoolsport.be

David Van Dorpe

40 leerlingen aan de topsportschool in 2008-2009!!

Namen - Geboortjaar - Club

Baeyens Rens	94	HC Brasschaat	Van Winckel Ianthe	93	Initia Hasselt
Haazen Jolien	94	DHW Antwerpen	Vervaele Vincent	93	Thor Middelkerke
Lamberigts Hans	94	HC Rhino	Vranken Jonathan	92	Sporting Neerpelt
Plessers Nicolas	94	HHV Meeuwen	Lips Carmen	92	Initia Hasselt
Leonaers Kristien	94	Pentagoon Kortessem	Peeters Iris	92	Initia Hasselt
Poelmans Joren	94	Initia Hasselt	Vanderstraeten T.	91	Initia Hasselt
Robyns Edel	93	Initia Hasselt	Mathijs Ruben	92	HBC Izegem
Van Den Bergh S.	94	Welta Bonheiden	De Beule Jeroen	91	HK Waasland
Pauwels Liv	93	DHW Antwerpen	Luyten Ben	92	Elita Lebbeke
Schonkeren Arne	94	Thor Middelkerke	Olexiouk Volodimir	90	HBC Izegem
Carpentier Jeroen	93	Initia Hasselt	Robyns Tom	91	Initia Hasselt
De Bondt Harald	93	HK Waasland	Vandercappellen E.	90	STHV Juv Melveren
De Pillecyn Jasper	92	HC Rhino	Trouwers Glenn	95	HC United Tongeren
D'hanis Laurant	93	HK Waasland	Antonissen Nele	96	HV Uilenspiegel
Goelen Nick	93	HC Rhino	Nelissen Dagmar	96	HV Arena
Carpentier Joris	93	Initia Hasselt	Mertens Andrea	95	HC Hamont-Achel
Kranzen Nele	93	Initia Hasselt	Van Roy Mirthe	95	HV Arena
Schmitz Nicolas	93	HC Rhino	Follon Sebastian	95	Sporting Neerpelt
Stulens Jochen	93	Pentagoon Kortessem	Haazen Yarik	95	HV Uilenspiegel
			Verberck Jaro	95	HC Brasschaat

Champion
AUTHENTIC ATHLETIC APPAREL

Evarist Moonen, ex-handballer en nu commercieel directeur Club Brugge

Door het goede leven een beetje aangekomen, maar even stralend en goedlachs als pakweg 35 jaar geleden toen hij met Avanti Lebbeke furore maakte en enkele keren landskampioen werd. Evarist Moonen speelde samen met monumenten als de broertjes Verhofstadt, Eddy De Smedt (sportdirecteur BOIC), de legendarische Tunesiër Fawzi Ksouri (thans trainer van Monaco) en andere vedetten van toen. Vanuit het handbal, dat bij het ter perse gaan nog steeds op zoek is naar een Directeur Marketing, maakte hij een transfer naar het bedrijfsleven en klom intussen op tot commercieel directeur van Club Brugge. Maar aan zijn handbalcarrière denkt hij met weemoed terug ...

36

'Ik heb nooit ergens anders dan bij Lebbeke gespeeld. Eerst heette de club Elita Lebbeke, daarna Avanti Lebbeke en finaal Avanti Buggenhout. Ik ben aangesloten ergens begin jaren '60, als 12-jarige, samen met Dirk Verhofstadt, Johan Keppens, Jan Van Hoesen en andere jongens die later het grote Avanti Lebbeke gestalte zouden geven. Aanleiding was een jeugdturnooi in Lebbeke, nog een initiatief van Marc Stassijns overigens. Die was enorm met handbal begaan en hij schuimde met de jeugdploeg van Elita zowat alle turnoien af. Reed ons overal naartoe, samen met enkele bevriende ouders. Een geweldige tijd, chapeau voor wat Marc Stassijns voor het handbal heeft gedaan. En zo is die talentrijke jeugd doorgroeid naar het eerste team van Lebbeke, die legendarische ploeg met de gebroeders Verhofstadt, Eddy De Smedt, Eddy De Vlieger, André Maes, Lucien De Nil, Johan Keppens, doelman Mario Mertens, en ik vergeet er ongetwijfeld nog. Ach, als ik daar aan terugdenk wordt ik sentimenteel, dat was echt een formidabele periode. Omstreeks 1970, ik was toen 19, heeft de club twee Tunesische internationals naar hier gehaald, Fawzi Ksouri en doelman Mokdad Ben Hafaid. Fantastische spelers, een meerwaarde voor de competitie, en meteen hadden we een kampioenploeg. Alleen was de ploeg

te goed voor het budget dat we toen konden samenbrengen. Ik verwijs opnieuw naar de rol van Marc Stassijns in dat project. Hij had enorm vooruitstrevende ideeën, ideeën waarvoor het handbal van toen nog niet rijp was. Zo wilde hij het handbal promoten met een Elfstedentocht. Elke thuismatch van Avanti zou in een andere Vlaamse sporthal worden gespeeld. Subliem, gewoonweg visionair. Helaas strandde het project op praktische en financiële bezwaren. Marc bracht ook in primeur de competitiewedstrijd Avanti-Sasja rechtstreeks op tv. Dat was genieten man...

Als bijzonder pijnlijk heb ik de zogenaamde Luikse crisis ervaren, de vete tussen de Luikse clubs en toenmalig bondsvoorzitter Jef Wuyts. Dat was echt een domper op de hoogconjunctuur van het Avanti Lebbeke van toen. Want we werden wel kampioen en bekerwinnaar, maar er hing een onsmakelijke sfeer rond dat succes. Dat was voor mij een dieptepunt in het bestaan van de club. Nadien werden we nog wel opnieuw kampioen, in een normale competitie, en speelden we Europees tegen Mai Moskou. Met de onvergetelijke thuiswedstrijd in de afgeladen sporthal van Sint-Niklaas.

Maar de zwaarste klappen moesten we in onze eigen gemeente incasseren. Omdat we daar nooit de steun kregen die een club als Avanti verdiende. Ik bedoel: ieder jaar opnieuw moesten we smeken voor trainingsuren in de gemeentelijke sporthal. Rudy Ghysels en Willy Van Ransbeeck -die enorme verdiensten hebben voor de club- hebben daar als bestuursleden voor gevochten, maar voor het toenmalige gemeentebestuur was recreatief badminton even belangrijk als tophandbal, begrijp je? We hebben toen een stap gezet die achteraf bekeken misschien verkeerd was door naar Buggenhout uit te wijken. Daar kregen we wél de nodige medewerking qua accommodatie, maar niet de nodige respons vanwege het publiek. Dat heeft ons in een neerwaartse spiraal gebracht, het begin van het einde zeg maar. De financiële beslommeringen werden groter dan het plezier dat we aan handbal beleefden. Ik was toen zelf al gestopt met spelen. De beslissing om de club op

te doeken was erg pijnlijk. Een negatief einde van mijn handbalcarrière eigenlijk.'

Geslaagde transfer

Evarist Moonen tuimelde via de sport in het bedrijfsleven. Een gunstige wind dreef hem naar Adidas, toen sponsor van Avanti, en daar is hij ruim 17 jaar werkzaam gebleven. Tien jaar geleden maakte hij vanuit die functie een overstap naar Club Brugge als commercieel directeur. Een geslaagde transfer...

'Mijn taakprofiel? Wel, een professionele voetbalclub steunt qua inkomsten op drie pijlers: sponsoring, ticketing en uitzendrechten. Mijn opdracht is er voor te zorgen dat de inkomsten bij Club Brugge groot genoeg zijn om te bereiken wat we ons als club tot doel hebben gesteld. Concreet: ik moet op jaarbasis 20 miljoen euro vinden om het beoogde budget rond te krijgen. Tot hiertoe lukt dat nog goed. Als we geen Europees voetbal halen moeten we ons tot die 20 miljoen beperken, spelen we wél Europees dan kan dat budget van 40 tot 70 procent verhoogd worden al naargelang het UEFA Cup of Champions League betreft. En dat zou ons meteen toelaten van veel verder te groeien dan vandaag. Ach, voor handbalnormen is dat natuurlijk onwaarschijnlijk veel. In België is Club nummer twee qua budget, na Anderlecht met zijn

30 miljoen, maar op de Europese budgettaire ranking staan we pas op de 280ste plaats. Gewoon maar om de verhoudingen te schetsen.'

Nieuw stadion

Dat Club Brugge voor enorme uitdagingen staat, zowel sportief als financieel, is zo helder als pompwater. In die optiek is de veelbesproken realisatie van een nieuw en groter stadion haast een noodzaak.

Evarist Moonen: 'Dat klopt. Kijk, in 2012 stelt de UEFA nieuwe strengere normen in de Europese competities. Momenteel haalt geen enkel Belgisch voetbalstadion die norm. Dus in principe kan geen enkele Belgische club in 2012 nog Europees spelen. Dat gaat van een minimum aantal zitplaatsen -30 000- tot mediacomfort. Er moet een tv-studio zijn met direct zicht op het speelveld. Ik begrijp dat niet alle eersteklassers die investering kunnen of willen doen. Maar de topclubs zijn gewoon verplicht willen ze verder Europees meespelen. En Club Brugge is daar één van. Vandaar die absolute behoefte aan een nieuw, modern, multifunctioneel en comfortabel stadion. Waarvoor wij na diepgaand onderzoek een site in Loppem voorstellen die echter door de Brugse burgemeester wordt gecontesteerd. Het Jan Breydel Stadion is intussen 35 jaar oud en niet meer van deze tijd. Club Brugge heeft het grootste aantal abonnees van de hele eerste klasse. Maar we hebben ook het grootste aantal abonnees die noodgedwongen in de regen zitten: 8000 van de ruim 23 000. Dat kan toch niet meer... Bovendien wordt de bereikbaarheid van het huidige stadion stilaan een ramp. Verkeersellende alom. Wat wij vragen als club is dat in Loppem een terrein in het BPA ingeschreven als landbouwgebied wordt omgevormd tot recreatiezone. Meer niet. Om daar een modern stadion te bouwen met probleemloze verkeersafwikkeling, met een waterdicht mobiliteitsplan, met ruime parking, zelfs met een apart station. Zonder kosten voor de overheid, de projectontwikkelaar zorgt voor de totale financiering. En dat kan uiteraard enkel als er ook een winkelcentrum komt, anders is het project niet rendabel. Na tien jaar is het stadion terugbetaald en wordt het eigendom van Club Brugge. Zodat we ook inkomsten kunnen genereren om naar een hoger budget te groeien. Dus we vragen enkel aan de Vlaamse overheid van op dat specifiek

terrein te mógen bouwen. Een alternatief? Is er niet. Tenzij de Vlaamse regering elders op eigen kosten een stadion bouwt. Maar ik betwijfel of ze die 80 miljoen euro zo maar gaan ophoesten. En de bezwaren van de burgemeester tegen het winkelcentrum houden geen steek. De Brugse middenstand beperkt zich tot de souvenir- en chocoladewinkeltjes voor Japanse toeristen. Voor de rest zijn het de grote winkelketens van overal in Europa die het stadscentrum hebben ingepalmd. Hoe lang dat dossier al aansleept? Twee jaar. Maar in september hopen we dat de knoop wordt doorgehakt. En hoop doet leven...'

Imagoprobleem?

Evarist Moonen: 'Voetbal is inderdaad big business. Een sponsor verwacht ook meetbare return van zijn financiële inbreng. Een sponsor verwacht ook een vorm van hospitality als hij met zijn klanten naar een wedstrijd komt kijken. Nog een belangrijke parameter is het imago van een club: hoe goed straalt dat imago af op mijn bedrijf? Qua mediareturn, meer bepaald televisie, bestaan er gespecialiseerde firma's die elk moment opmeten wanneer het logo in beeld wordt gebracht. Plaats, tijdstip, grootte, aantal kijkers, toeschouwers, en zo meer. Die return kun je dus met cijfers laten vastleggen en uitgerekend dat resultaat is wat de sponsors vandaag willen zien. Emotionele binding, persoonlijke contacten en zo meer zijn nuttig, maar beter is van altijd te kunnen terugvallen op zakelijk niveau. Een correcte zakelijke invulling van een sponsorcontract is een must. En dat is voor eender welke sponsoring zo.

Of handbal in deze business een kans maakt? Ach, alles begint natuurlijk met de media-

aandacht. Rond sponsoring bestaan geen geheimen of wonderformules. Het enige wat je moet aanwenden is optimaal de media "gebruiken" om uw zaak te dienen. Voor wat Club Brugge betreft is dat geen probleem. Club Brugge is een merk en in de merkenstrategie zijn wij erg populair in België. Helaas heeft handbal geen merkuitstraling, handbal is geen merk op zich. Laat staan dat een club merkuitstraling zou hebben. Het imago van de clubs is onvoldoende geprofileerd. Stel iemand de vraag: hoe ziet het handbal in België eruit, wat is de positie van de clubs, welke club is toonaangevend, ...? Ik ben ervan overtuigd dat de doorsnee Belg daar geen antwoord kan op geven. Probleem is dat je van "hét handbal" geen profiel kunt maken. De media richten zich altijd naar sporten die vandaag populair zijn: voetbal, wielrennen, ... en dan houdt het eigenlijk op. Dan gaat men nog eerder diezelfde sporten internationaal coveren dan andere lokale sporten aandacht te schenken. Zelfs tennis moet aan media-aandacht inboeten na het verdwijnen van onze twee toppers.

Eerste opdracht voor de handbalbond is een duidelijk profiel creëren. Kijk, ik sta als ex-speler uiteraard positief tegenover handbal. Maar vraag mij nu echt niet wat handbal momenteel in ons land betekent. Ik weet het absoluut niet. Ik weet niet wat de competitie voorstelt, ik weet enkel dat Sasja kampioen is, occasioneel zie ik eens iets op tv. Dat is symptomatisch voor het profiel, of beter het gebrek eraan.'

Cois Van Aelst

**Live handbal op CANVAS+
zaterdag 8 november.**

KV SASJA - Sporting Neerpelt

Proximus
Diamond
Games
A GROUP

i30

i10

i80 CW

HYUNDAI OVERAL WAARER SPORTS.

Partner van handbal en van het Belgisch Olympisch Team en tal van andere sportieve events en verenigingen zoals het Belgische basketbal, de Ronde van Wallonië, de Memorial Van Damme, de Waalse tennisvereniging, de Proximus Diamond Games en de Hyundai Sailing Cup. Officiële sponsor van Euro 2008 en het WK voetbal.

WWW.HANDBAL.BE

BELGIË - NOORWEGEN

Woensdag 26 november 2008 om 20u30

GENT
Sportcentrum Tolhuis

Ticket4U
www.ticket4u.be

BELGIË - ESTLAND
Zondag 2 November 2008 om 14u15 - Houthalen